

മലയാളം

കേരളപാഠാവലി

ഭാഗം 1

സ്റ്റാൻഡേർഡ് IX

കേരളസർക്കാർ
പൊതുവിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയ്യാറാക്കിയത്

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT) കേരളം

2024

ദേശീയഗാനം

ജനഗണമന അധിനായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ,
പഞ്ചാബസിന്ധു ഗുജറാത്ത മറാഠാ
ദ്രാവിഡ ഉത്കല ബംഗാ,
വിന്ധ്യഹിമാചല യമുനാഗംഗാ,
ഉച്ഛല ജലധിതരംഗാ,
തവശുഭനാമേ ജാഗേ,
തവശുഭ ആശിഷ മാഗേ,
ഗാഹേ തവ ജയഗാഥാ
ജനഗണമംഗലദായക ജയഹേ
ഭാരത ഭാഗ്യവിധാതാ
ജയഹേ, ജയഹേ, ജയഹേ,
ജയ ജയ ജയ ജയഹേ!

പ്രതിജ്ഞ

ഇന്ത്യ എന്റെ രാജ്യമാണ്. എല്ലാ ഇന്ത്യക്കാരും എന്റെ സഹോദരീ സഹോദരന്മാരാണ്.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു; സമ്പൂർണ്ണവും വൈവിധ്യ പൂർണ്ണവുമായ അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഞാൻ അഭിമാനംകൊള്ളുന്നു.

ഞാൻ എന്റെ മാതാപിതാക്കളെയും ഗുരുക്കന്മാരെയും മുതിർന്നവരെയും ബഹുമാനിക്കും.

ഞാൻ എന്റെ രാജ്യത്തിന്റെയും എന്റെ നാട്ടുകാരുടെയും ക്ഷേമത്തിനും ഐശ്വര്യത്തിനും വേണ്ടി പ്രയത്നിക്കും.

Prepared by :

State Council of Educational Research and Training (SCERT)

Poojappura, Thiruvananthapuram 695012, Kerala

Website : www.scertkerala.gov.in, e-mail : scertkerala@gmail.com

Phone : 0471 - 2341883, Fax : 0471 - 2341869

Typesetting and Layout : SCERT, First Edition : 2024

Printed at : KBPS, Kakkanad, Kochi-30

© Department of General Education, Government of Kerala

പ്രിയ വിദ്യാർഥികളേ,

ഓരോ ജനസമൂഹവും അറിവിന്റെയും അനുഭവത്തിന്റെയും സഫലമായ ശില്പങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത് മാതൃഭാഷയുടെ അടിത്തറയിലാണ്. ശ്രേഷ്ഠഭാഷയായ മലയാളമാണ് നമ്മുടെ മാതൃഭാഷ എന്നത് അഭിമാനമാണ്. ചിന്തകളും വികാരങ്ങളും വിനിമയം ചെയ്യുകൊണ്ട് ഒരു ജനസമൂഹമെന്ന നിലയിൽ മുന്നേറാൻ നമുക്കാവണം. ആ മുന്നേറ്റം ശക്തവും അർഥപൂർണ്ണവുമായി മാറാൻ മാതൃഭാഷാപഠനം സഹായിക്കും. നവസാങ്കേതികവിദ്യ ഒരുക്കിയ നൂതനമായ അന്തരീക്ഷത്തിലാണ് ഇന്നത്തെ മനുഷ്യാനുഭവങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നത്. ഇത് നമ്മുടെ പഠനസന്ദർഭങ്ങളെയും മാറ്റിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. മാറിയ കാലത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ പരിഗണിച്ചും പുതിയ സംവേദനവഴികളെ സ്വാംശീകരിച്ചും മാതൃഭാഷാപഠനം ആഘോദകരവും അന്വേഷണാത്മകവുമാകുന്ന വിധത്തിലാണ് ഈ പാഠപുസ്തകം തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അറിവിന്റെയും സർഗാത്മകതയുടെയും സ്വതന്ത്രവിസ്കൃതമായ ആകാശം കീഴടക്കാൻ കഴിയുംവിധമുള്ള വിഭവങ്ങൾ ഈ പുസ്തകത്തിൽ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഹൃദ്യമായ അനുഭവമാകട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു.

സ്നേഹത്തോടെ,

ഡോ. ജയപ്രകാശ് ആർ. കെ.
ഡയറക്ടർ
എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി., കേരളം

പാഠപുസ്തകരചനാസമിതി

അഡ്വൈസർ

പ്രൊഫ. (ഡോ.) അനിൽ വള്ളത്തോൾ
സീനിയർ പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം,
കോഴിക്കോട് സർവകലാശാല

ചെയർപേഴ്സൺ

ഡോ. സാബു കോട്ടുക്കൽ
അസോ.പ്രൊഫസർ (റിട്ട.), മലയാളവിഭാഗം,
യൂണിവേഴ്സിറ്റി കോളേജ്

വിദഗ്ധർ

ഡോ. എം. വി. പത്മനാഭൻ
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം
പയ്യന്നൂർ കോളേജ്

ഡോ. സന്തോഷ്കുമാർ വള്ളിക്കാട്
അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ, മലയാളവിഭാഗം
എൻ.എസ്.എസ്. കോളേജ്, മഞ്ചേരി

അംഗങ്ങൾ

അജേഷ് വി. വി.
എച്ച്.എസ്.ടി., ഗവ. ടി.ടി.ഐ.,
മാതമംഗലം, കണ്ണൂർ

ഡോ. സുബൈർ കെ.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജെ.ഡി.റ്റി. ഇസ്ലാം എച്ച്.എസ്.എസ്.,
വെള്ളിമാട്കുന്ന്, കോഴിക്കോട്

ദിനേശൻ പി.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്.
മേപ്പയൂർ, കോഴിക്കോട്

ഡോ. സുമി എം. കെ.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.എച്ച്.എസ്.
മന്നാങ്കണ്ടം, ഇടുക്കി

നിഷ ജി. കൃഷ്ണൻ
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.എച്ച്.എസ്.,
പള്ളിമൺ, കൊല്ലം

ഡോ. സൂര്യനാരായണൻ എം. കെ.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.ജി.ബി.എച്ച്.എസ്.
ചാലപ്പുറം, കോഴിക്കോട്

ഡോ. ഷാഹിന കെ. പി.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.വി.എച്ച്.എസ്.
പയ്യോളി, കോഴിക്കോട്

സോമരാജ് പി. എസ്.
എച്ച്.എസ്.ടി., ഹൈസ്കൂൾ
പരിപ്പ്, കോട്ടയം

ഡോ. സന്തോഷ് കുമാർ ആർ.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.എച്ച്.എസ്.
കൊളത്തൂർ, കാസർഗോഡ്

സ്റ്റാലിൻ കെ. ജെ.
എച്ച്.എസ്.ടി., ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്.,
ആര്യട്, ആലപ്പുഴ

ചിത്രരചന

ജീവൻലാൽ പി. എൻ.
ജി.ജി.വി.എച്ച്.എസ്.എസ്.
പെരിന്തൽമണ്ണ, മലപ്പുറം

ഡോ. സോമൻ കടലൂർ
ഗവ.ജെ.എൻ.എം.എച്ച്.എസ്.എസ്.
പുതുപ്പണം, കോഴിക്കോട്

അക്കാദമിക് കോഡിനേറ്റർ

അജി ഡി. പി.

റിസർച്ച് ഓഫീസർ, എസ്.സി.ഇ.ആർ.ടി., കേരളം

സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT)

വിദ്യാഭവൻ, പുജപ്പുര, തിരുവനന്തപുരം 695 012

ഉള്ളടക്കം

1

ഉള്ളിലുയിർക്കും മഴവില്ല്

07

സുകൃതഹാരങ്ങൾ	8
അമ്മ	11
പാത്തുമ്മായുടെ ആട് - ഒരു സത്യമായ കഥ.....	18

2

ഭൂമിയാകുന്നു നാം

23

ആനഡോക്ടർ.....	24
പുളിമാവു വെട്ടി.....	29
പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ.....	31

3

കർമ്മോത്സുകതയുടെ ലാവണ്യമുദ്രകൾ

39

തരിശുനിലങ്ങളിലേക്ക്.....	40
അച്യുതമ്മാമ.....	42
നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജോലിയും	48

ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന

ആമുഖം

ഭാരതത്തിലെ ജനങ്ങളായ നാം ഭാരതത്തെ ഒരു ¹[പരമാധികാര സ്ഥിതിസമത്വ മതേതര ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്കായി] സംവിധാനം ചെയ്യുവാനും അതിലെ പൗരന്മാർക്കെല്ലാം:

സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവും ആയ നീതിയും;

ചിന്തയ്ക്കും ആശയപ്രകടനത്തിനും വിശ്വാസത്തിനും മതനിഷേധം ആരാധനയ്ക്കും ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും;

പദവിയിലും അവസരത്തിലും സമത്വവും;

സംപ്രാപ്തമാക്കുവാനും;

അവർക്കെല്ലാമിടയിൽ

വ്യക്തിയുടെ അന്തസ്സും ²[രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും] ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ട് സാഹോദര്യം പുലർത്തുവാനും;

സൗഹൃദം തീരുമാനിച്ചിരിക്കയാൽ;

നമ്മുടെ ഭരണഘടനാനിർമ്മാണസഭയിൽ ഈ 1949 നവംബർ ഇരുപത്തൊന്നാം ദിവസം ഇതിനാൽ ഈ ഭരണഘടനയെ സ്വീകരിക്കുകയും നിയമമാക്കുകയും നമുക്കു തന്നെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

1. 1976 - ലെ ഭരണഘടന (നാല്പ്പത്തിരണ്ടാം ഭേദഗതി) ആക്ട് 2-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം “പരമാധികാര ജനാധിപത്യ റിപ്പബ്ലിക്” എന്നതിന് പകരം ചേർത്തത് (3.1.1977 മുതൽ പ്രാബല്യം).
2. മേല്പറഞ്ഞ ആക്ട് 2-ാം വകുപ്പു പ്രകാരം “രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഐക്യം” എന്നതിനു പകരം ചേർത്തത് (3.1.1977 മുതൽ പ്രാബല്യം).

1

ഉള്ളിലുയിർക്കും മഴവില്ല്

അഭിമുഖം

(ആരോ എന്നോ എഴുതിയിരിക്കാവുന്നത്)

‘ഏറ്റവും ഇഷ്ടം?’

‘എന്നെത്തന്നെ’

‘അതു കഴിഞ്ഞാൽ?’

‘അത്

കഴിയുന്നില്ലല്ലോ.’

കെ. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ളയുടെ കവിതകൾ
[കെ. ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള]

കവിതയിലും ചിത്രത്തിലും തെളിയുന്ന
മനോഭാവം ചർച്ചചെയ്യുക.

അവരവരിൽനിന്നുള്ള ഇറങ്ങിനടത്തം.
അനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് അറിവിന്റെ തെളിനീരുറവകൾ...

സൂക്തഹാരങ്ങൾ

‘ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി’യിലെ കഥ നടക്കുന്നത് രണ്ടായിരത്തഞ്ഞൂറു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പാണ്. പുരാതനേന്ത്യയിലെ ശ്രാവസ്തിക്കടുത്തുള്ള പ്രദേശത്ത് അക്കാലത്ത് കൊടിയ വരൾച്ചയുണ്ടായി. സകലജീവജാലങ്ങളും കുടിവെള്ളത്തിനായി ഉഴലുന്ന ഘട്ടത്തിൽ നടന്നുതളർന്ന, ദാഹാർത്തനായ ആനന്ദൻ എന്ന ബുദ്ധഭിക്ഷു വഴിയരികിലെ കിണറ്റിൽനിന്ന് വെള്ളം കോരുന്ന മാതംഗിയെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു.

തുമതേടും തൻ പാള കിണറ്റിലി-
ട്ടോമൽകൈയാൽ കയറു വലിച്ചുടൻ
കോമളാംഗി നീർ കോരിനിന്നിടിനാൾ
ശ്രീമാനബ്ഭിക്ഷുവങ്ങു ചെന്നർഥിച്ചാൻ:
“ദാഹിക്കുന്നു ഭഗിനീ കൃപാരസ-
മോഹനം കുളിർതണ്ണിരിതാശു നീ
ഓമലേ, തരു തെല്ലെ”ന്നതു കേട്ടൊ-
രാ മനോഹരിയമ്പരനോതിനാൾ:

മലയാളം

“അല്ലെല്ലെന്തുകഥയിതു കഷ്ടമേ !
 അല്ലലാലങ്ങു ജാതി മറന്നിതോ?
 നീചനാരിതൻ കൈയാൽ ജലം വാങ്ങി-
 യാചമിക്കുമോ ചൊല്ലെഴുമാരുന്മാർ?
 കോപമേലരുതേ ജലം തന്നാലും
 പാപമുണ്ടാമിവളൊരു ചണ്ഡാലി
 ഗ്രാമത്തിൻപുറത്തിങ്ങു വസിക്കുന്ന
 ‘ചാമർ’നായകൻതന്റെ കിടാത്തി ഞാൻ.”
 ഓതിനാൻ ഭിക്ഷുവേറ്റം വിലക്ഷനായ്:
 “ജാതി ചോദിക്കുന്നില്ല ഞാൻ സോദരി,
 ചോദിക്കുന്നു നീർ നാവുവരണ്ടഹോ
 ഭീതിവേണ്ടാ തരികതെനിക്കു നീ.”
 എന്നുടനേ കരപുടം നീട്ടിനാൻ
 ചെന്നളിനമനോഹരം സുന്ദരൻ.
 പിന്നെത്തർക്കം പറഞ്ഞില്ലയോമലാൾ
 തന്റിയാണവൾ കല്ലല്ലിരുമ്പല്ല.
 കറ്റക്കാർകുന്തൽ മുടിത്തലവഴി
 മുറ്റുമാസ്യം മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന
 ചാരുസാരിയൊതുക്കിച്ചെറുചിരി
 ചോരും ചോരിവാ ചെറ്റുവിടർത്തവൾ
 പാരം വിസ്മയമാർന്നു വിസ്ഫാരിത-
 താരയായ്തെല്ലു നിന്നു മൈക്കണ്ണിയാൾ.
 ചോരച്ചെന്തളിരഞ്ഞുമരുണാംശു-
 പുരത്താൽ മേനി മുടിപ്പുലർച്ചയിൽ
 വണ്ടിണ ചെന്നു മുട്ടി വിടർന്ന ചെ-
 ന്തണ്ടലരല്ലി കാട്ടിനിൽക്കുംപോലെ.
 പിന്നെക്കൈത്താർ വിറയ്ക്കയാൽ പാളയിൽ
 ചിന്നിനിന്നു തുളുമ്പി മനോജ്ഞമായ്
 മധ്യം പൊട്ടി നൂറുങ്ങി വിലസുന്ന
 ശുദ്ധക്കണ്ണാടിക്കാന്തി ചിതറും നീർ,
 ആർത്തിയാൽ ഭിക്ഷു നീട്ടിയ കൈപ്പുവിൽ
 വാർത്തു നിന്നിതേ മെല്ലെക്കുനിഞ്ഞവൾ.
 പുണ്യശാലിനീ, നീ പകർന്നിടുമി-
 ത്തണ്ണീർതന്നുടെയോരോരോ തുള്ളിയും
 അന്തമറ്റ സുകൃതഹാരങ്ങൾ നി-
 ന്നന്തരാത്മാവിലർപ്പിക്കുന്നുണ്ടാവാം.

ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി
[എൻ. കുമാരനാശാൻ]

കാവ്യഭാഗത്തിന് ഉചിതമായ ഈണം കണ്ടെത്തി അവതരിപ്പിക്കുക.

“അല്ലെല്ലെന്തുകഥയിതു കഷ്ടമേ!
അല്ലലാലങ്ങു ജാതിമറന്നിതോ?”

മാതംഗി ഇങ്ങനെ ചോദിക്കാനിടയായത് എന്തുകൊണ്ടാവും?
നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

“കറ്റക്കാർകുന്തൽ മുടിത്തലവഴി
മുറ്റുമാസ്യം മറഞ്ഞു കിടക്കുന്ന
ചാരുസാരിയൊതുക്കിച്ചെറുചിരി
ചോരും ചോരിവാ ചെറു വിടർത്തവൾ”

മാതംഗിയെ വാക്കുകളിൽ വരച്ചിരിക്കുന്നതു നോക്കൂ. വേറെയും വാങ്മയചിത്രങ്ങൾ
കാവ്യഭാഗത്തുണ്ടല്ലോ. അവ കണ്ടെത്തി **ആവിഷ്കാരഭംഗി വിവരിക്കുക.**

- “പിന്നെത്തർക്കം പറഞ്ഞില്ലയോമലാൾ
തന്റിയാണവൾ കല്ലല്ലിരുമ്പല്ല”
- “പുണ്യശാലിനീ, നീ പകർന്നീടുമി-
ത്തണ്ണീർതന്നുടെയോരോരോ തുള്ളിയും”
- “അന്തമറ്റ സൂക്തഹാരങ്ങൾ...”

കാവ്യസന്ദർഭത്തിന് മാറ്റുകൂട്ടുന്ന മറ്റ് പ്രയോഗങ്ങൾ കൂടി കണ്ടെത്തി
വിശകലനക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

- “മനുഷ്യന്റെ ജാതി മനുഷ്യത്വമാണ്.” [ശ്രീനാരായണഗുരു]
- “എന്റെ സാമൂഹികദർശനം മൂന്ന് വാക്കുകളിൽ സംഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്.
സമത്വം, സ്വാതന്ത്ര്യം, സാഹോദര്യം.” [ഡോ. ബി. ആർ. അംബേദ്കർ]

ശ്രീനാരായണഗുരുവും അംബേദ്കറും മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാട് കാവ്യഭാഗത്ത്
എത്രത്തോളം പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്? നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിച്ച്
‘ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകിയുടെ സമകാലികപ്രസക്തി’ എന്ന വിഷയത്തിൽ **പ്രഭാഷണം**
തയ്യാറാക്കുക.

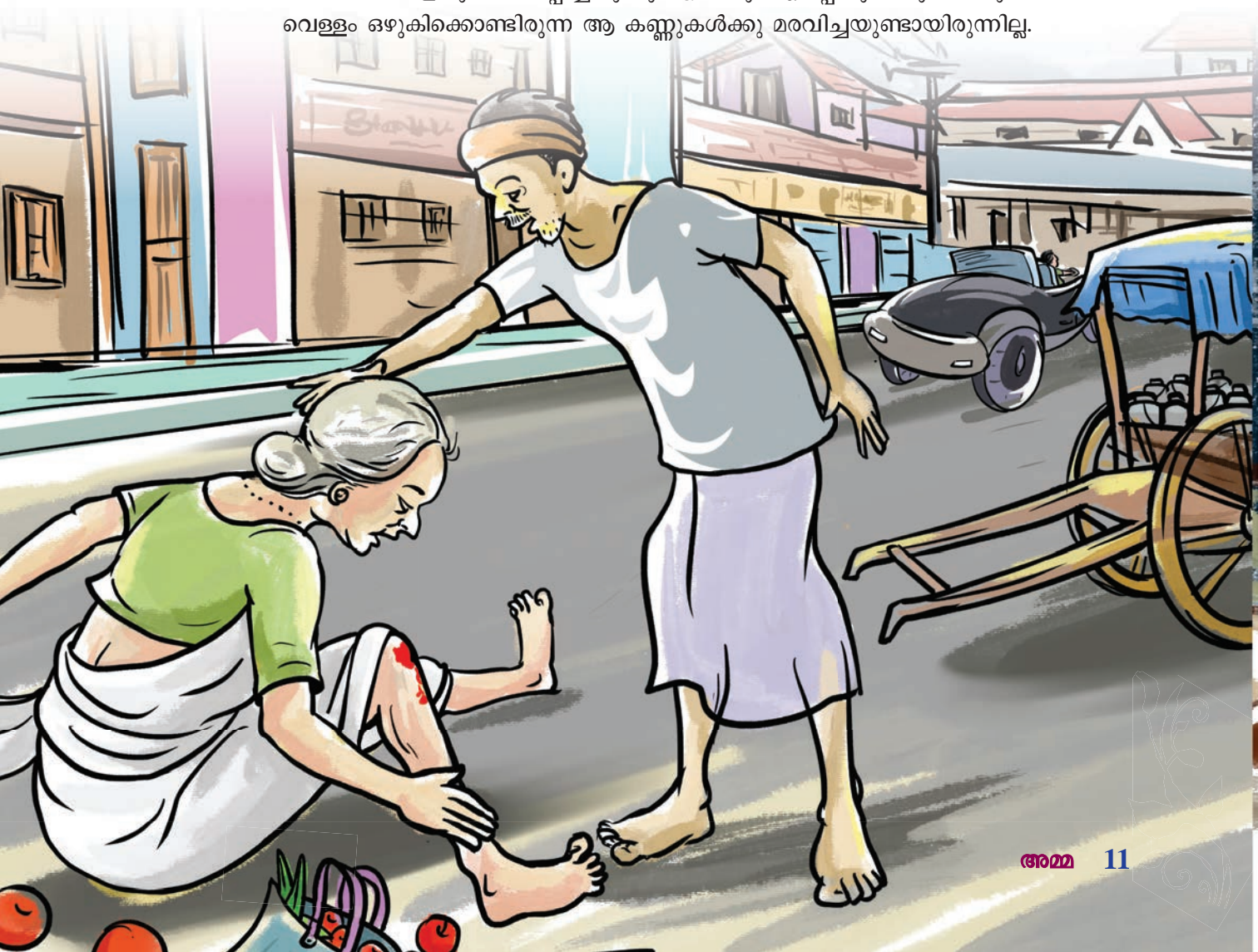
നാടകീയത മുറ്റിനിൽക്കുന്ന കാവ്യഭാഗമാണല്ലോ ‘സൂക്തഹാരങ്ങൾ’.
രംഗപശ്ചാത്തലം, സംഘർഷം, സംഭാഷണം തുടങ്ങിയ ഘടകങ്ങൾ മുൻനിർത്തി
കാവ്യഭാഗം **ലഘുനാടകമായി അവതരിപ്പിക്കുക.**

ചില വിരലുകൾ ഹൃദയത്തിൽ തൊടുന്നു. സ്നേഹിക്കപ്പെടുമ്പോഴും പരിഗണിക്കപ്പെടുമ്പോഴും ജീവിതം മനോഹരമാകുന്നു.

അമ്മ

ഇരുപതു പൈസയ്ക്കു പച്ചക്കറി വാങ്ങി മടങ്ങുന്ന ആ വൃദ്ധയെ ഒരു കറുത്ത മെർസിഡീസ് കാർ തള്ളിയിട്ടു. അവർക്ക് തന്റെ വലത്തേ കാല് ചതഞ്ഞുവെന്നു തോന്നി. പക്ഷേ, അയ്യോ എന്നു നിലവിളിക്കുവാൻ കൂടി നാവുയർന്നില്ല. വേദന അവരെ അത്രകണ്ട് മരവിപ്പിച്ചിരുന്നു.

കാർ ഒരു സീൽക്കാരത്തോടെ ധൂതിയിൽ ഓടിപ്പോയി. വൃദ്ധ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന വെണ്ടയ്ക്കുകളുടെ ഇടയിൽ, ആ തെരുവിൽ ഒരു പൊളിഞ്ഞ പാവയെപ്പോലെ അങ്ങനെ കൊഴിഞ്ഞുകിടന്നു. വേദന എല്ലാ അവയവങ്ങളെയും മരവിപ്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും എപ്പോഴും ഒരു കൊഴുത്ത വെള്ളം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ കണ്ണുകൾക്കു മരവിച്ചുയറുണ്ടായിരുന്നില്ല.

വെളുത്ത സാരിയിൽ ഒരു ചുവന്ന വൃത്തം വളർന്നു വികസിച്ചുവരുന്നത് അവർ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ സൈക്കിൾ നിർത്തി ഒരു പാൽക്കാരൻ അവരുടെ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു.

“എന്തുപറ്റി അമ്മേ?” അയാൾ ചോദിച്ചു. കാറ് ആ വൃദ്ധയെ തട്ടിയിടുന്നത് അയാൾ കണ്ടിരുന്നു.

അമ്മേ എന്ന ആ വിളി കേട്ടപ്പോൾ വൃദ്ധയ്ക്കു കുറച്ചു ശക്തി വീണ്ടുകിട്ടിയപോലെ അനുഭവപ്പെട്ടു. കാരണം, കുറച്ചു കൊല്ലങ്ങളായി, അവരെ അങ്ങനെ ആരും സംബോധന ചെയ്തിട്ട്. അഞ്ചോ ആറോ കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ്, തന്റെ മക്കൾ അമ്മേ അമ്മേ എന്ന് എത്രതവണ വിളിച്ചിരുന്നു! അന്ന് അവർ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു പുറംരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോയ്ക്കിഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അന്ന് താനും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവളായിരുന്നു...

എത്ര തുണികൾ അലക്കിക്കഴിഞ്ഞു! തന്റെ കൈകൾകൊണ്ട്. എത്ര ഊണുകൾ ഉണ്ടാക്കി ഊട്ടിക്കഴിഞ്ഞു! ഇനി ചെയ്യാൻ ബാക്കിയൊന്നുമില്ലെന്ന സ്ഥിതിയായി. മക്കൾ ഭാര്യമാരെയുംകൊണ്ട് രാജ്യം വിടുകയും ചെയ്തു!

“എന്താണ് പറയുന്നത്? എനിക്ക് ഒന്നും മനസ്സിലാവുന്നില്ല.” പാൽക്കാരൻ അവരുടെ നേർക്കു തലകുനിച്ചുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു. അയാൾ അവരെ സാവധാനത്തിൽ എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് ഇരുത്തി. അവരുടെ വലത്തേ കാലിൽനിന്ന് അപ്പോഴും ചോരയൊഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചുവപ്പുള്ളതും ചുടുള്ളതുമായ ചോര. രക്തത്തിനു നരയില്ലല്ലോ. വാർധക്യലക്ഷണങ്ങളില്ലല്ലോ.

ഒരു പോലീസുകാരൻ അപ്പോഴേക്കും അവിടെ പുസ്തകങ്ങളുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു.

“താനാണോ ഇവരെ വീഴ്ത്തിയിട്ടത്?” അയാൾ പാൽക്കാരനോടു ചോദിച്ചു.

“ഇതെന്തു ഭ്രാന്ത്!” പാൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “ഇവരെ ഒരു കറുത്ത ബിലാത്തിക്കാരാണ് വീഴ്ത്തിയിട്ടത്. അതു നിൽക്കാതെ ഓടിക്കളഞ്ഞു. ഞാനെന്തിന് ഈ വൃദ്ധയെ വീഴ്ത്തിയിടുന്നു? എനിക്കു കണ്ണില്ലെന്നുണ്ടോ? എനിക്കു തലയ്ക്കു നൊസ്സുണ്ടോ?”

“ശരി, ശരി. എന്നാൽ താനാണ് ഈ കേസിന്റെ ദ്രുക്സാക്ഷി.” പോലീസുകാരൻ പറഞ്ഞു:

“പറയൂ, എന്താണ് പേര്?”

“എന്റെ പേര് ബോലോറം എന്നാണ്.”

“അച്ഛന്റെ പേരോ?”

“അച്ഛന്റെ പേര് മോത്തിറാം.”

“തന്റെ സ്വഭാവം എവിടെയാണ്?”

“ഇമാംഗഞ്ച്.”

“ഇമാംഗഞ്ചോ? അതെവിടെക്കിടക്കുന്നു?”

“ഇതെന്തൊരു ഭ്രാന്താണ്!” പാൽക്കാരൻ അക്ഷമനായി പറഞ്ഞു: “ഗയയുടെ അടുത്താണല്ലോ ഇമാംഗഞ്ച്. ഇത്രകൂടി പോലീസുകാർക്ക് അറിയില്ലെന്നോ?”

“അയ്യോ? എനിക്കു തീരെ വയ്യാ”. വൃദ്ധ ആവലാതിപ്പെട്ടു.

“ഇവരെ വല്ല ഡോക്ടറുടേയും അടുത്ത് എത്തിക്കട്ടെ”.

പാൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു. “എന്നിട്ടാവാം തന്റെ ചോദ്യവും ഉത്തരവും ഇവരുടെ കാലിൽനിന്നു ചോര ഒഴുകുന്നതു തനിക്കു കാണാനില്ലേ?”

“ചോദ്യങ്ങൾ മുഴുവനാക്കാതെ ഞാനെങ്ങനെ ഈ കേസ് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യും?” പോലീസുകാരൻ ചോദിച്ചു.

“റിപ്പോർട്ടുചെയ്യുന്നു! നിങ്ങൾക്കും ഒരമ്മയില്ലേ. ഈ വൃദ്ധയെ റോട്ടിൽ കിടത്തി മരിപ്പിക്കാനാണോ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം! മാറിനില്ക്കിൻ. ഞാനൊരു ടാക്സി വിളിക്കട്ടെ.”

“അയ്യോ, എനിക്കു തീരെ വയലല്ലോ.” വൃദ്ധ ആവലാതിപ്പെട്ടു. പാൽക്കാരൻ ഒരു ടാക്സി നിർത്തി, അതിലേക്കു വൃദ്ധയെ താങ്ങിയെടുത്തുവെച്ചു.

“ഡോക്ടറുടെ അടുത്തേക്ക്.” അയാൾ ടാക്സി ഡ്രൈവറോടു പറഞ്ഞു. “കാലിൽനിന്ന് ചോര ഒലിക്കുന്നത് നിർത്തട്ടെ. കാൽമണിക്കൂറായി ഇതു തുടങ്ങിയിട്ട്.”

“ഇത് നിങ്ങളുടെ അമ്മയാണോ?” ടാക്സി ഡ്രൈവർ ചോദിച്ചു.

“എന്റെ അമ്മയല്ല.” പാൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “എന്റെ അമ്മയാണെങ്കിൽ ഈ വയ്യാത്ത കാലത്തു പച്ചക്കറി വാങ്ങാൻ ഞാനവരെ പുറത്തേക്കയയ്ക്കുകയില്ല. ഇവരെ ഞാനിന്ന് ആദ്യം കാണുകയാണ്. ഒരു കറുത്ത ബിലാത്തിക്കാറ്റ് ഇവരെ തട്ടിയിട്ട് കാല് ആകെ ചതച്ചിരിക്കുന്നു... എനിക്കു പലയിടത്തും പാലെത്തിക്കണം. നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ പണം തരാം. ഇവരെ ഒരു ഡോക്ടറുടെ അടുത്ത് എത്തിക്കാമോ?”

“പണമൊന്നും വേണ്ട. ഞാനെത്തിക്കാം.” ടാക്സി ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

ഡോക്ടറുടെ മുറിയിലേക്കു താങ്ങിയെടുത്തുകൊണ്ടാണ് അയാൾ ആ വൃദ്ധയെ കൊണ്ടുചെന്നത്.

“എന്തുപറ്റി?” ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു.

ഇവരെ ഒരു ബിലാത്തിക്കാറ്റ് വീഴ്ത്തിയിട്ടു.” ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു:

“കാലിന്മേൽ ചതവു പറ്റിയിരിക്കുന്നു.”

“ഇവിടെ കിടക്കു അമ്മേ.” ഡോക്ടർ ആ വൃദ്ധയെ കട്ടിലിൽ പിടിച്ചു കിടത്തി.

വീണ്ടും “അമ്മേ” എന്ന വിളി. വൃദ്ധ കണ്ണുകൾ മിഴിച്ചു ചുറ്റും നോക്കി. ഡോക്ടർ ആ മുറിഞ്ഞ കാല് പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു.

“അമ്മയ്ക്കു വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ?”

ഈ ചോദ്യം പണ്ടൊരിക്കലും താൻ കേട്ടുവല്ലോ, വൃദ്ധ ആലോചിച്ചു. പണ്ടൊരിക്കൽ താൻ തലവേദനിച്ചു കിടന്നപ്പോൾ പത്തുവയസ്സായ മകൻ വന്ന് അവന്റെ ചെറിയ കൈത്തലം തന്റെ നെറ്റിമേൽവെച്ചു ചോദിച്ചു: “അമ്മയ്ക്കു വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ?” അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവനും എത്ര വേഗത്തിൽ

മറ്റൊരാളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! അവനെ കണ്ടിട്ടുതന്നെ എത്ര കൊല്ലങ്ങളായി! കണ്ടാൽ തനിക്കു തിരിച്ചറിയാമോ?

“എന്താണ് പിറുപിറുക്കുന്നത്?” ഡോക്ടർ ചോദിച്ചു:

“എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നില്ല. വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ? ഞാനിപ്പോൾ സമാധാനമാക്കിത്തരാം.”

അയാൾ ചോര കഴുകിത്തുടച്ച് ആ മുറിവു കെട്ടി.

“എവിടെയാണ് താമസിക്കുന്നത്?” അയാൾ ചോദിച്ചു.

“എവിടെയാണ് അമ്മേ നിങ്ങളുടെ വീട്?” ടാക്സി ഡ്രൈവർ ചോദിച്ചു.

“പഹാഡ്ഗഞ്ച്”.

“അവിടെ നിങ്ങളെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ മക്കളൊക്കെയില്ലേ?”

ഡോക്ടർചോദിച്ചു.

വൃദ്ധ തലകുലുക്കി.

“ഞാൻ അവരെ വിളിപ്പിക്കണോ?” അയാൾ ചോദിച്ചു.

“വേണ്ട, ഞാൻ പൊയ്ക്കൊള്ളാം. എനിക്ക് ഒക്കെ മാറി”. വൃദ്ധ

പറഞ്ഞു: “അവരെ പേടിപ്പിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?”

“ഞാൻ കൊണ്ടുപോയാക്കിത്തരണോ?”

“വേണ്ട, ഞാൻ എന്റെ വണ്ടിയിൽ കൊണ്ടുപോവാം.”

ടാക്സി ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു.

അയാൾ അവരെ വീണ്ടും താങ്ങിപ്പിടിച്ച് കാറിൽ

കയറ്റിയിരുത്തി.

“വെണ്ടക്കയൊക്കെ പോയി.” വൃദ്ധ പിറുപിറുത്തു.

പഹാഡ്ഗഞ്ചിൽ അവർ കാണിച്ച വീടിന്റെ മുമ്പിൽ കാറ്

നിറുത്തിക്കൊണ്ട് ഡ്രൈവർ പറഞ്ഞു:

“അമ്മയെ മക്കളുടെ അടുത്താക്കിയിട്ടേ ഞാൻ

മടങ്ങുകയുള്ളൂ.”

“അതൊന്നും വേണ്ടാ, മകനേ,” വൃദ്ധ പറഞ്ഞു: “വെറുതെ

കുട്ടികൾ പേടിക്കും. എന്റെ വേദന മാറി. ഞാൻ തന്നെ

പൊയ്ക്കൊള്ളാം.

അവർ തന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടിയ ചരടിൽ തൂങ്ങിയിരുന്ന

ഒരു താക്കോലുകൊണ്ട് വാതിൽ തുറന്ന്, അകത്തു കടന്നു.

ടാക്സി ഡ്രൈവർ മടങ്ങിപ്പോയി.

വൃദ്ധ മുറിയിൽ കണ്ണോടിച്ചു. അല്ല! വെള്ളമെടുത്തുവയ്ക്കാൻ

താൻ മറന്നുവെന്നോ? പച്ചക്കറിയുമില്ല, വെള്ളവുമില്ല, ഇന്ന് തനക്ക് പട്ടിണിതന്നെ.

അവർ വെറുംനിലത്ത്, ഒരു പായകുടി വിരിക്കാൻ

മിനക്കൊട്ടെ കിടന്നു. കരിഞ്ഞ മരങ്ങളുടെ വേരുകൾ

മണ്ണിൽനിന്നു പിടിവിടുവിച്ചു മേല്ലോട്ട് ഉയരുന്നതുപോലെ, ആ കൈവിരലുകൾ ഒരു നിശ്ചലതയോടെ മേല്ലോട്ടു വളഞ്ഞുകിടക്കുന്നു. കണ്ണുകളിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ കലർന്ന ഒരു കൊഴുത്ത വെള്ളം ഒലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

താൻ എല്ലാം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു. എത്ര തൂണികൾ അലക്കിക്കഴിഞ്ഞു! എത്ര ഊണുകൾ ഉണ്ടാക്കി ഊട്ടി. എത്ര തവണ ഉറക്കമൊഴിച്ചിരുന്നു കുട്ടികളെ ശുശ്രൂഷിച്ചു! ഇപ്പോൾ അവരെല്ലാം വളർന്ന് അച്ഛന്മാരായി. ഇപ്പോൾ തന്നെക്കൊണ്ട് ആർക്കും ഒരാവശ്യവുമില്ലാതായി. കറുത്ത കാറിന് അതറിയാമായിരുന്നു.

“അമ്മയ്ക്ക് വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ?” പത്തു വയസ്സായ മകൻ കണ്ണുനീരൊഴുകുന്ന മുഖത്തോടെ തന്നോടാണ് ആ ചോദ്യം ചോദിച്ചത്. അന്ന് അവൻ തന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു... വൃദ്ധയ്ക്കു പെട്ടെന്നു ചിരിക്കുവാൻ തോന്നി. കാരണം കിട്ടാത്ത ഒരാനന്ദം!

തണുപ്പ് [മാധവിക്കുട്ടി]

- “അഞ്ചോ ആറോ കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുമ്പ്, തന്റെ മക്കൾ അമ്മേ അമ്മേ എന്ന് എത്ര തവണ വിളിച്ചിരുന്നു! അന്ന് അവർ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു പുറംരാജ്യങ്ങളിലേക്കു പോയ്ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. അന്ന് താനും സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടവളായിരുന്നു.”
- “പണ്ടൊരിക്കൽ താൻ തലവേദനിച്ചു കിടന്നപ്പോൾ പത്തുവയസ്സായ മകൻ അവന്റെ ചെറിയ കൈത്തലം തന്റെ നെറ്റിമേൽ വച്ചു ചോദിച്ചു: “അമ്മയ്ക്കു വേദനിക്കുന്നുണ്ടോ?” അവന്റെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. അവനും എത്രവേഗത്തിൽ മറ്റൊരാളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു! അവനെ കണ്ടിട്ടു തന്നെ എത്ര കൊല്ലങ്ങളായി! കണ്ടാൽ തനിക്കു തിരിച്ചറിയുമോ?”

കഥയിലെ ഈ മുഹൂർത്തങ്ങൾ വർത്തമാനകാലസമൂഹം അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന എന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങളാണ് അവതരിപ്പിക്കുന്നത്? **ചർച്ചചെയ്യുക.**

- “എന്റെ അമ്മയല്ല”. പാൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു. “എന്റെ അമ്മയാണെങ്കിൽ ഈ വയ്യാത്ത കാലത്തു പച്ചക്കറി വാങ്ങാൻ ഞാനവരെ പുറത്തേക്കയയ്ക്കുകയില്ല. ഇവരെ ഞാനിന്ന് ആദ്യം കാണുകയാണ്”.
- പാൽക്കാരൻ ബോലാറാമിന്റെ വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും തെളിയുന്ന മനോഭാവം വിശകലനം ചെയ്യുക.

“കരിഞ്ഞ മരങ്ങളുടെ വേരുകൾ, മണ്ണിൽ നിന്നു പിടിവിടുവിച്ചു മേല്പോട്ട് ഉയരുന്നതു പോലെ, ആ കൈവീരലുകൾ ഒരു നിശ്ചലതയോടെ മേല്പോട്ടു വളഞ്ഞു കിടക്കുന്നു.”

ഇത്തരത്തിലുള്ള പ്രയോഗങ്ങൾ കഥയുടെ ഭാവതലത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റം എന്ത്? കഥയിൽനിന്ന് ഇതുപോലെയുള്ള മറ്റ് പ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തി വിശദീകരിക്കുക.

- “അമ്മയെ മക്കളുടെ അടുത്താക്കിയിട്ടേ ഞാൻ മടങ്ങുകയുള്ളൂ.”
- “അതൊന്നും വേണ്ടോ, മകനേ,” വൃദ്ധ പറഞ്ഞു : “വെറുതേ കുട്ടികൾ പേടിക്കും. വേദന മാറി, ഞാൻ തന്നെ പൊയ്ക്കൊള്ളാം.”

അമ്മയുടെ എന്തെല്ലാം സവിശേഷതകളാണ് ഈ സംഭാഷണത്തിൽ തെളിയുന്നത്? കണ്ടെത്തൂ:

- മക്കളെ കുറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കാനുള്ള കരുതൽ
-
-

കഥയിലെ സന്ദർഭങ്ങളും സംഭാഷണങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് അമ്മയെന്ന കഥാപാത്രത്തെ നിരൂപണം ചെയ്യുക.

ആ കാഴ്ച കണ്ട് അവർ പകച്ചു നിന്നുപോയി.
ആ കാഴ്ചകണ്ട് അവർ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചുപോയി.

‘പോയി’ എന്ന പദം രണ്ടു വാക്യസന്ദർഭത്തിലും ഒരേ അർത്ഥത്തിലാണോ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നത്? എന്താണ് അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം? വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ഈ കഥയിൽ നിങ്ങളെ സ്വാധീനിച്ച ജീവിതമുഹൂർത്തങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഒരു ഹ്രസ്വചലച്ചിത്രത്തിനുള്ള തിരക്കഥ തയ്യാറാക്കുക.

മനുഷ്യരെ മാത്രമല്ല പ്രകൃതിയിലെ സർവ്വജീവികളെയും സഹജീവികളായി കാണാൻ കഴിയണം. അവർക്കിടയിൽ അവരിലൊരാളായി ജീവിക്കാൻ കഴിയണം. പ്രശാന്തമായ മനസ്സോടെ.

പാത്തുമ്മായുടെ ആട് - ഒരു സത്യമായ കഥ

“പാത്തുമ്മായുടെ ആട്” ചുമ്മാ ഒരു കഥയല്ല. അതിലെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ഈശ്വരാനുഗ്രഹത്താൽ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇത് എന്റെ വീട്ടിലെ സത്യമായ കഥയാണെന്നോർക്കണം.”

ഇത് ബഷീറിന്റെ വീട്ടിലെ ‘സത്യമായ കഥ’യാണ്. വീട്ടിലെ താമസക്കാർ ആരൊക്കെയാണെന്ന് ആദ്യഭാഗത്ത് പറയുന്നുണ്ട്. വെറുതെ പറയുന്നു എന്നുമാത്രം. വിവരണമില്ല. ഒരു ഖണ്ഡിക അവരുടെ ലിസ്റ്റുകൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതു വായിക്കാൻ ബഷീറിനെ നേരിട്ടറിയാവുന്നവർക്ക് താൽപര്യം തോന്നിയേക്കാം. കഥാകൃത്തായ ബഷീറിന്റെ വീടും സാഹചര്യവുമെന്താണെന്നറിയാൻ കൗതുകമുള്ളവർക്കും താൽപര്യം തോന്നാവുന്നതാണ്. ഈ രണ്ടു വിഭാഗങ്ങളിലും പെടുന്നവർ ചുരുക്കമാണ്. പക്ഷേ,

‘പാത്തുമ്മായുടെ ആട്’ വായിച്ചുരസിക്കുന്നവർ നിരവധിയാണ്. വിരസമായിത്തീരാവുന്ന വസ്തുതകൾപോലും ബഷീറിന്റെ അനുഗൃഹീതമായ തൂലികയുടെ സ്റ്റർശത്താൽ, എങ്ങനെയോ രസപ്രദമായിത്തീരുന്നു.

പ്രാരംഭത്തിൽ വീട് വിവരിക്കുന്നത് ഒരു വാക്യംകൊണ്ടാണ്; “ഓലമേഞ്ഞ ഒരു ചെറിയ, രണ്ടു മുറികളും ഒരടുക്കളയും രണ്ടു വരാന്തകളുമുള്ള കെട്ടിടമാണ്, എന്റെ വീട്.”

ഇതിലധികം ആവശ്യമില്ല. ആ വീട് നമുക്ക് നേരെ കാണാം.

ഒരു ഊരുചുറ്റലിനുശേഷം 'പ്രശാന്തി തേടി'യാണ് ബഷീർ ഇവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നത്. അവിടെ എന്തു ശാന്തതയാണ് കിട്ടുക? രണ്ടു സഹോദരന്മാരും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളും ഒരു സഹോദരിയും ഭർത്താവും മക്കളും ഏറ്റവും ഇളയ സഹോദരനും - ഇത്രയും അംഗങ്ങളാണ് ആ വീട്ടിലുള്ളത്. മനുഷ്യകുലത്തിൽ പെടാത്തവരും അവിടെ അംഗങ്ങളായുണ്ട്.

“എവിടനോ വന്നു കുടിയേറി ഉമ്മായുടെ അഭയാർഥികളായി പാർക്കുന്ന കുറേ പുച്ചുകൾ, അവരെപ്പേടിച്ച് മച്ചുംപുറത്ത് സദാ ഓടിനടക്കുന്ന കാക്കത്തൊള്ളായിരം എലികൾ, പുരപ്പുറത്തിരുന്ന് കരഞ്ഞ് ബഹളംകൂട്ടുന്ന കുറേ ഏറെ കാക്കകൾ. ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമെ എന്റെ ഉമ്മായുടെ സ്വന്തം വകയും വീടു ഭരിക്കുന്നവരുമായ പത്തുനൂറു കോഴികൾ. അവരുടെ എണ്ണമില്ലാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ, ഇവരെ റാഞ്ചിക്കൊണ്ടുപോയി തിന്നുജീവിക്കുന്ന എറിയനും പരുന്തും വൃക്ഷങ്ങളിൽ.”

‘ചന്ത കൂടിയ ബഹളമാണ് അവിടെ എപ്പോഴും.

ഈ ബഹളത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽ അതാ, വരുന്നു ചുറുചുറുക്കുള്ള ഒരു ആട്. തവിട്ടുനിറമുള്ള ഒരു പെണ്ണാട്. ആരെയും കൂസാതെ വീട്ടിനുള്ളിൽ കടന്ന് അത് സർവവിധമായ സ്വാതന്ത്ര്യവും കാണിക്കുന്നു! ആരും അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നില്ല. ആർക്കും അതിനവകാശമില്ല. കാരണം, അത് പാത്തുമ്മായുടെ ആടാണ്! ബഷീറിന്റെ സഹോദരിയായ പാത്തുമ്മായുടെ ആട്.

കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കരച്ചിൽ, പെണ്ണുങ്ങളുടെ വഴക്ക്, വർത്തമാനം - ഇവ എപ്പോഴും അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കുന്നു.

ബഹളങ്ങളുടെയും മേളങ്ങളുടെയും മധ്യത്തിലാണ് ബഷീർ വന്നിരിക്കുന്നത്. പ്രശാന്തത തേടി!

ഇനിയും പലതുമുണ്ട് അനുഭവങ്ങൾ. സഹോദരിമാർ രഹസ്യമായി ബഷീറിനെ സമീപിക്കുന്നു. വലു ഇക്കാക്ക ഒരാൾക്കു കമ്മൽ പണിയിച്ചുകൊടുക്കണം. മറ്റൊരാൾക്ക് വലുഇക്കാക്ക പാത്രങ്ങൾ വാങ്ങിച്ചുകൊടുത്താൽ മതി. ഉമ്മായ്ക്കും ഇടയ്ക്കിടെ പറയാനുള്ളത് രൂപ വേണമെന്നാണ്.

“നീ എനിക്കു കുറച്ചു രൂപാ താ.”

അബൂബക്കർ (അബു) ഒരു ചെറിയ കാര്യമേ പറയുന്നുള്ളൂ. “വലുക്കാക്കാ, നമുക്ക് ഈ മുറ്റം കെട്ടിക്കണം, പെരേട കൂടു മാറ്റി ഓടിടിക്കണം.”

ആവശ്യങ്ങൾ ഇങ്ങനെ അനേകമുണ്ട്. ഉമ്മാ, സഹോദരന്മാർ, സഹോദരികൾ, അവരുടെ മക്കൾ - ഇവരെല്ലാവരും ഇടയ്ക്കിടെ ബഷീറിനെ സമീപിക്കുകയും ഓരോതരം ആവശ്യങ്ങളുന്നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ സാധിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. പക്ഷേ, പണം വേണം. ധാരാളം പണം വേണം. അതെവിടെനിന്നു കിട്ടും? (വലിയ ധനികനായി ബഷീർ വന്നിരിക്കുന്നു എന്നാണ് അവരുടെ വിചാരം).

ഇത്തരം രംഗങ്ങൾക്കും ചിത്രങ്ങൾക്കുമിടയിലാണ് ബഷീർ എന്ന എഴുത്തുകാരന്റെ രൂപം ഉയർന്നുതെളിഞ്ഞ് പരിലസിക്കുന്നത്. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ വഴക്കുകളിലും മുതിർന്നവരുടെ അഭ്യർത്ഥനകളിലും ആടിന്റെ വികൃതികളിലും പക്ഷികളുടെ ചലനങ്ങളിലും ചാമ്പയുടെ ചന്തത്തിലും മറ്റും വിനോദിച്ചുകൊണ്ട് ബഷീർ നേരിയൊരു മന്ദഹാസത്തോടുകൂടി ഒരു യോഗിയെപ്പോലെ വിലസുന്നത് നാം കാണുന്നു. ജീവജാലങ്ങളുടെ നാനാവിധമായ ചേഷ്ടകളും ഭാവവിശേഷങ്ങളും ലീലയായി ദർശിക്കുന്ന സ്രഷ്ടാവിനെ ബഷീർ ഇവിടെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ചാമ്പയ്ക്കു പഠിച്ചെടുക്കാൻ വരുന്ന പെൺകുട്ടികളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നിടത്ത് ബഷീർ തന്നെത്തന്നെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എം. ഗോവിന്ദൻ, സ്വന്തം ഭാര്യ ഡോ. പത്മാവതി, മകൾ ബാലാ, കെ. എ. കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുടങ്ങിയവർപോലും ഈ ലോകത്തിൽ കത്തിലൂടെ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു. മുഖ്യകഥാപാത്രമായ ആട് സർവത്തേയും അതിലുംഘിച്ചുകൊണ്ട് ഈ ചിത്രത്തിൽ ഒരു പ്രതീകമായി വളർന്നുവരുന്നതായി നമുക്കനുഭവപ്പെടുന്നു.

ചെറിയൊരു കൃതിയാണെങ്കിലും, വസ്തുതകൾ നിരത്തിവയ്ക്കുന്ന കൃതിയാണെങ്കിലും, ഇത് ഒരു പ്രത്യേകലോകം നമ്മുടെ ആന്തരികനേത്രങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ തുറന്നുകാട്ടുന്നു. മനുഷ്യരും പ്രകൃതിയും ജീവജാലങ്ങളുമെല്ലാം പരസ്പരം ദുരുഹമാംവിധം ബന്ധപ്പെടുന്ന ഒരു ലോകം. അഖണ്ഡമായ ലോകമാണത്.

ചെറിയ കാര്യങ്ങളിലൂടെ വലിയ ലോകത്തിന്റെ വിസ്തൃതങ്ങളിലേക്ക് വായനക്കാരെ നയിക്കുന്ന ഈ 'തമാശക്തമ'യുടെ വൈശിഷ്ട്യം വിശദമാക്കാൻ പ്രത്യേകപഠനങ്ങൾ തന്നെ ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ബഷീറിന്റെ സർഗാത്മകതയിൽനിന്ന് മലയാളത്തിനു ലഭിച്ച ഒരു രത്നമായി ഈ കൃതിയെ ഭാവിതലമുറ വാഴ്ത്തുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ജീവിതസാഹചര്യങ്ങൾ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന് നമുക്കറിയാം (ഇപ്പോൾത്തന്നെ മാറിയിരിക്കുന്നു). മനുഷ്യബന്ധങ്ങളുടെ സ്വഭാവവും മാറും. പ്രകൃതിയുമായി മനുഷ്യനുള്ള ബന്ധവും ഇല്ലാതായെന്നുവരാം. അതെല്ലാം സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞാലും ഈ ചെറിയ കൃതിയുടെ ഗഹനത സുശിക്ഷിതരായ വായനക്കാരെ എന്നും വശീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്ന കാര്യം തീർച്ചയാണ്.

ബഷീർ - ഏകാന്തവീഥിയിലെ അവധൂതൻ
[പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു]

“പാത്തുമ്മായുടെ ആട് - ഒരു സത്യമായ കഥയാണ്” എന്ന് ലേഖകൻ പറയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാവാം? നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

“ചന്ത കൂടിയ ബഹളമാണ് അവിടെ. ഇമ്മായുടെ അഭയാർത്ഥികളായി പാർക്കുന്ന കുറേ പൂച്ചകൾ” പ്രശാന്തി തേടിയെത്തിയ ബഷീറിനെ അശാന്തിയിലേക്ക് നയിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണ്? ചർച്ചചെയ്യുക.

“ഈ ചെറിയ കൃതിയുടെ ഗഹനത സുശിക്ഷിതരായ വായനക്കാരെ എന്നും വശീകരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും.”

[പ്രൊഫ. എം. കെ. സാനു]

“എഴുത്തുകാരുടെ ഓരോ കാൽവെയ്പിലെയും ദീർഘദൂരങ്ങളെ അളക്കാൻ കഴിയുന്ന വായനക്കാരെയാണ് നല്ല പുസ്തകങ്ങൾ തേടുന്നത്. പാത്തുമ്മായുടെ ആട് നമ്മെ നല്ല വായനക്കാരാക്കുന്നു.”

വീടാക്കടങ്ങൾ
[ഡോ. എസ്. ശാരദക്കുട്ടി]

‘പാത്തുമ്മായുടെ ആടിനെക്കുറിച്ചുള്ള രണ്ട് എഴുത്തുകാരുടെയും നിരീക്ഷണങ്ങൾ താരതമ്യംചെയ്തു കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

“ബഹളങ്ങളുടെയും മേളങ്ങളുടെയും മധ്യത്തിലാണ് ബഷീർ വന്നിരിക്കുന്നത്. പ്രശാന്തത തേടി!, ചമ്പയ്ക്കു പരിചെയ്യാൻ വരുന്ന പെൺകുട്ടികളെ ചിത്രീകരിക്കുന്നിടത്ത് ബഷീർ തന്നെത്തന്നെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.” ഇത്തരത്തിൽ രസകരവും നാടകീയവുമായ ഒട്ടേറെ സന്ദർഭങ്ങൾ ‘പാത്തുമ്മായുടെ ആടിൽ കാണാം. നോവലിൽനിന്ന് ഇതുപോലെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി റോൾപ്ലേ അവതരിപ്പിക്കുക.

സൃഷ്ടി - സ്രഷ്ടാവ്
അനുഗ്രഹം - അനുഗ്രഹിതൻ
ഇത്തരം പദജോടികൾ കണ്ടെത്തി പട്ടികപ്പെടുത്തുക.
അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഭാഷാപരമായ സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.

“എങ്ങുമനുഷ്യനു ചങ്ങല കൈകളി,-
ലങ്ങൻ കൈയുകൾ നൊന്തിടുകയാ;-
ണങ്ങോ മർദ്ദനമവിടെ പ്രഹരം
വീഴുവതെന്റെ പുറത്താകുന്നു;”

ആഫ്രിക്ക
[എൻ. വി. കൃഷ്ണവാര്യർ]

നിരുപാധികമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും സാഹോദര്യത്തിന്റെയും ചിത്രങ്ങളാണ് മുകളിൽ നൽകിയ കാവ്യഭാഗത്തും യൂണിറ്റിലെ രചനകളിലും തെളിയുന്നത്. മാനവികമൂല്യങ്ങൾ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കേണ്ട കാലത്താണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്. രചനകളും സമകാലിക ലോകസാഹചര്യങ്ങളും ആസ്പദമാക്കി ‘കെട്ടിപ്പടുക്കാം വിശ്വസാഹോദര്യം’ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.

2

ഭൂമിയാകുന്നു നാം

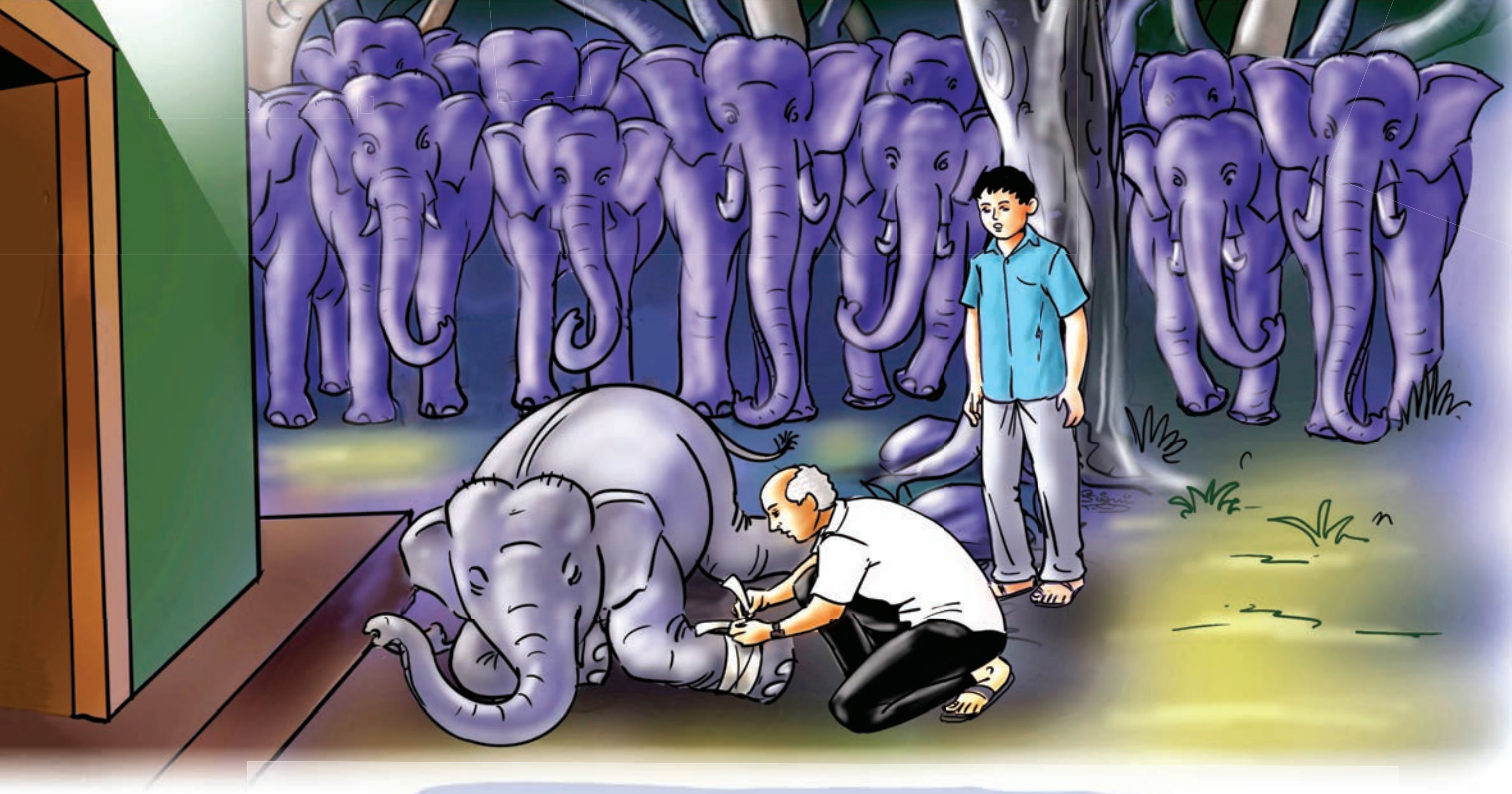
കിളിക്കൂട്

കിളിക്കു വേണ്ടതു കിളിക്കൂടെന്നു നാം പഠഞ്ഞു പഠിപ്പു കിളിയെ, നമ്മളെ! കിളിക്കുണ്ടാകാശം കിളിക്കൂടായ്; അതിലുറങ്ങുവാൻ വിടില്ലൊരു കിളിയെയും.

അപരിഗ്രഹം
[പ്രഭാവർമ്മ]

ജീവജാലങ്ങളോടുള്ള നമ്മുടെ സമീപനം മാറേണ്ടതുണ്ടോ? പ്രതികരിക്കുക.

ജീവിതത്തിന്റെ പൊരുൾ പാരമ്പര്യത്തിലാണ്.
കരുണയോടെയുള്ള ജാഗ്രത അതു കാത്തുവയ്ക്കുന്നു.

ആനഡോക്ടർ

മുതുമലയിലെ മൃഗഡോക്ടറാണ് കെ. എന്നറിയപ്പെടുന്ന കൃഷ്ണമൂർത്തി. വിനോദസഞ്ചാരികൾ വലിച്ചെറിഞ്ഞ കുപ്പിച്ചില്ല തറഞ്ഞുകയറി ഗുരുതരാവസ്ഥയിലായ പിടിയാനയെ ഡോ. കെ. സാഹസികമായി രക്ഷപ്പെടുത്തുന്നു. വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഇതേ അവസ്ഥയിലായ കുട്ടിയാന, അമ്മയെ രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ഡോക്ടറുടെ അരികിലേക്ക് മുറിവേറ കാലുമായി കിലോമീറ്ററുകളോളം സഞ്ചരിച്ച് എത്തിച്ചേരുന്നു.

പത്തുമണിക്ക് ഞാൻ ഉറങ്ങാൻ കിടന്നു. ഉറക്കം വരില്ല എന്നായിരുന്നു കരുതിയത്. പക്ഷേ, ഏതാനും നിമിഷംകൊണ്ട് നന്നായി ഉറങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഉണർന്നപ്പോൾ മുറിയിൽ ലൈറ്റിട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഡോക്ടർ കോട്ട് ഇടുകയായിരുന്നു. “എന്താണ് ഡോക്ടർ?” എന്ന് ഞാൻ ചോദിച്ചു. “പുറത്ത് ആനയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. ചൂർ നോക്കുമ്പോൾ ഇവിടെയുള്ള ആനയല്ല എന്നാണ് തോന്നുന്നത്.” ഞാനും എഴുന്നേറ്റ് എന്റെ സ്വെറ്റർ എടുത്തിട്ടു.

“കാട്ടാനകളാണോ?” ഡോക്ടർ ടോർച്ച് ലൈറ്റ് തെളിച്ചുനോക്കി. “പൊതുവേ ഈ വഴിക്ക് കാട്ടാനകൾ വരാറില്ല. ഇവിടെ സെൽവയുടെ ചുരുണ്ട്. എന്തോ കാരണം ഉണ്ട്.” ഡോക്ടർ ഗംബൂട്ടുകൾ എടുത്തിട്ടു കതകുതുറന്ന് പുറത്തിറങ്ങി. പുറത്തുനിന്ന് വെള്ളച്ചാട്ടം പോലെ തണുത്ത കാറ്റ് അകത്തേക്ക് വന്നു. ഇരുട്ട് വലിയ കറുത്ത തിരശ്ശീലപോലെ തുങ്ങിക്കിടന്നു. പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ നക്ഷത്രങ്ങളെ കണ്ടു. കറുത്ത തിരശ്ശീലയിലെ സൂഷിരങ്ങൾ,

പിന്നെ കുറുപ്പിൽ കറകൾപോലെ രൂപങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു. അവ മുഴുത്ത് കാട്ടിന്റെ വിളമ്പായി, മരങ്ങളായി, ചില്ലുകളും ഇലകളുമായി. പിന്നിൽ ആകാശം ചാരനിറത്തിൽ തെളിഞ്ഞു. ഡോക്ടർ അതിനിടയ്ക്ക് ആനകളെ കണ്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. “ചെറിയ കുട്ടിയാണല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു.

“എവിടെ?” എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചു. “രണ്ടു വയസ്സ്,” എന്ന് അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ ദിക്കിലേക്ക് ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കി. എന്റെ മാറോളം പൊക്കമുള്ള ആനക്കുട്ടിയെ ഇരുട്ടിന്റെയുള്ളിൽ ഇരുട്ടിന്റെ ചലനമായി ഞാൻ കണ്ടു.

“ഈ പ്രായത്തിൽ കുട്ടി ഒറ്റയ്ക്കു വരാറില്ലല്ലോ” എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു. ഡോക്ടർ അടുത്തേക്ക് നടന്നു. ഇരുട്ടിൽ വിളക്കുതെളിച്ചാൽ പിന്നെ കണ്ണുകാണാതെയൊന്നും. അതുകൊണ്ട് കണ്ണുമിഴിച്ചു നോക്കി ഞങ്ങൾ നടന്നു.

അല്പസമയത്തിനുള്ളിൽ നിലത്തെ ഉരുളൻകല്ലുകളുടെ മിനുസവും ഇലകളുടെ എണ്ണത്തിലേക്കും കണ്ടുതുടങ്ങി. ആനക്കുട്ടി പതുക്കെ അമറിക്കൊണ്ട് തുമ്പിക്കൈ നീട്ടി മണംപിടിച്ചു.

“ഈസി! ഈസി!” എന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. കൈ രണ്ടും മുന്നിൽ നീട്ടി അദ്ദേഹം അതിന്റെയടുത്തേക്ക് നടന്നു. ആനക്കുട്ടി തലയാട്ടി ജെഴ്സിപ്പശു കരയുന്ന ഒച്ചയിൽ ചിന്നംവിളിച്ചു.

“കാലിൽ വ്രണമുണ്ട്” എന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഡോക്ടർ അടുത്തേക്കു ചെന്നപ്പോൾ തുമ്പിക്കൈ നീട്ടി അദ്ദേഹത്തെ തൊട്ടു. അതിന്റെ ദേഹം ഉലയുന്നതു കണ്ടു. ഡോക്ടർ എന്നോട്, “നിന്നോളം” എന്നു പറഞ്ഞിട്ട് അതിന്റെ അടുത്തു ചെന്നുനിന്ന് കാതിൽ പിടിച്ചു. തിരകളിലെ തോണിപോലെ അതിന്റെ ശരീരം ഉലഞ്ഞാടി. തുമ്പിക്കൈ അസ്വസ്ഥമായി പുളഞ്ഞു. അദ്ദേഹം അതിന്റെ മുഖത്ത് തൊട്ടപ്പോൾ തുമ്പിക്കൈ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോളിൽ വീണ് മലമ്പാമ്പുപോലെ

വഴുതിയിറങ്ങി. “വരു” എന്ന് എന്നെ ഡോക്ടർ വിളിച്ചു. ഞാൻ അടുത്തേക്ക് ചെന്നു. അദ്ദേഹം ആ കുട്ടിയാനയുടെ നെറ്റിയിലും ചെവിയിലും തട്ടി സാന്ത്വനപ്പെടുത്തി. അത് തുമ്പിക്കൈ വളച്ച് നീട്ടി എന്നെ തൊട്ട് പരിശോധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. “ഇവനെ ഒന്ന് കിടത്തണം. എന്താണ് പ്രശ്നം എന്നു നോക്കണം. നീ പോയി എന്റെ പെട്ടി എടുത്തുകൊണ്ട് വാ.”

ഡോക്ടറുടെ വിളിയിലെ അടുപ്പം ആ സമയത്തുപോലും എനിക്കു മനസ്സിലായി. നാവുകൊണ്ട് ബേറ്ററിയെ തൊട്ടതുപോലെ ഒരു ചെറിയ മധുരം. പുഞ്ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ അകത്തു പോയി മരുന്നുപെട്ടി എടുത്ത് കൊണ്ടുവന്നു.

ഡോക്ടർ കെ. ആനയുടെ വായിലെ ചുവന്ന ഭാഗത്ത് സൂചിയുടെ മൂന്നു എറിഞ്ഞ് തറപ്പിച്ചതിനു ശേഷം പമ്പ് പിടിപ്പിച്ച് മരുന്നു കടത്തി. കുറെ സമയം അത് അസ്വസ്ഥമായി ആടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കുട്ടിയാനകൾ എന്തിനാണ് തുമ്പിക്കൈ രണ്ടുകാലിന്റെ നടുക്കും മുൻപോട്ടുമായി ഊഞ്ഞാലാടിക്കുന്നത് എന്നു ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. ഇടയ്ക്ക് എന്നെ ഒന്ന് തൊട്ടുനോക്കിയാൽ കൊള്ളാം എന്നും അത് ശ്രമിച്ചു. തുമ്പിക്കൈ കുഴഞ്ഞ് തളരുന്നത് കണ്ടു. കാതുകളുടെ അനക്കം നിലച്ച് പിന്നെയും തുടങ്ങി. കാലു തെറ്റി വീഴാൻപോയി. ഞെട്ടി കണ്ണുതുറന്ന് എന്നെ നോക്കി. നാലഞ്ചു തവണ നെടുവീർപ്പിട്ടു. തുമ്പിക്കൈ നിലത്തു വീണ് ഊതി മണ്ണ് പറപ്പിച്ചു. പിന്നെ അത് പതുക്കെ മുട്ടുകുത്തിയിരുന്ന് വലതുവശത്തേക്ക് ചെരിഞ്ഞുവീണ് നിശ്ചലമായി.

“നീ പോയി ഒരു ബക്കറ്റ് വെള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് അതിന്റെ കാതിൽ ഒഴിക്ക്. കുട്ടിയാണ്. കാത് നിലച്ചാൽ തലയ്ക്ക് ചൂട് കയറിയേക്കും,” ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

ഞാൻ കുളിമുറിയിലേക്ക് ഓടി. ഞാൻ മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ ഡോക്ടർ ആനയുടെ

കാലുകൾ ശ്രദ്ധിച്ച് നോക്കുകയായിരുന്നു. ഞാൻ ആനയുടെ കാതുകൾ നനച്ചു.

“പിന്നെയും കുപ്പിതന്നെ... പക്ഷേ, വലുതല്ല. പുണ്ണ് ചീഞ്ഞിട്ടുമില്ല,” ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു, “വിളക്ക് പിടിച്ചോളൂ.”

ഞാൻ ടോർച്ച് വാങ്ങി വെട്ടം കാട്ടി. കുപ്പിയുടെ അറ്റം എനിക്കു കാണാനായി. ആന ശ്രദ്ധിച്ച് കാലുന്നിയാണ് നടന്നിരുന്നത് എന്നു തോന്നി. ഭാരം കുറഞ്ഞ കുട്ടിയുമാണ്. ഡോക്ടർ ഫോർസെപ്പുകൊണ്ട് ആ ചില്ലിൽ പിടിച്ച് വലിച്ചെടുത്തു. ചോരയുടെ ഗന്ധം.

“ചില്ല പൊട്ടിയിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നത്. ഭാഗ്യം.” ഡോക്ടർ വ്രണത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ കൈയിട്ട് നന്നായി തിരഞ്ഞു “Well, almost clean. Lucky guy.”

പത്തിയിൽ മരുന്ന് നനച്ച് പുണ്ണിൽ തിരുകിക്കയറ്റി. അപ്പോൾ ആനക്കുട്ടി ഒന്നനങ്ങി. “He is awake..ഞാൻ കുറച്ച് മരുന്നാണ് കൊടുത്തത്.”

ഡോക്ടർ ആനയുടെ ചെറിയ കൊമ്പുകളിൽ തൊട്ട് “He is a tusker. My alpha male”

എന്നു പറഞ്ഞു. കുട്ടിയുടെ തുമ്പിക്കൈയുടെ മൂക്ക് അനങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റു നടക്കും. കാലത്ത് മുതുമലയിലേക്ക് മടങ്ങും,” ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു.

“മുതുമലയിലേക്കോ?” ഞാൻ ചോദിച്ചു. “അതെ... അവൻ അവിടുന്ന് വന്നിട്ടുള്ളത്?” ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു, “നീ ഇവനെ മുൻപു കണ്ടിട്ടുണ്ട്.”

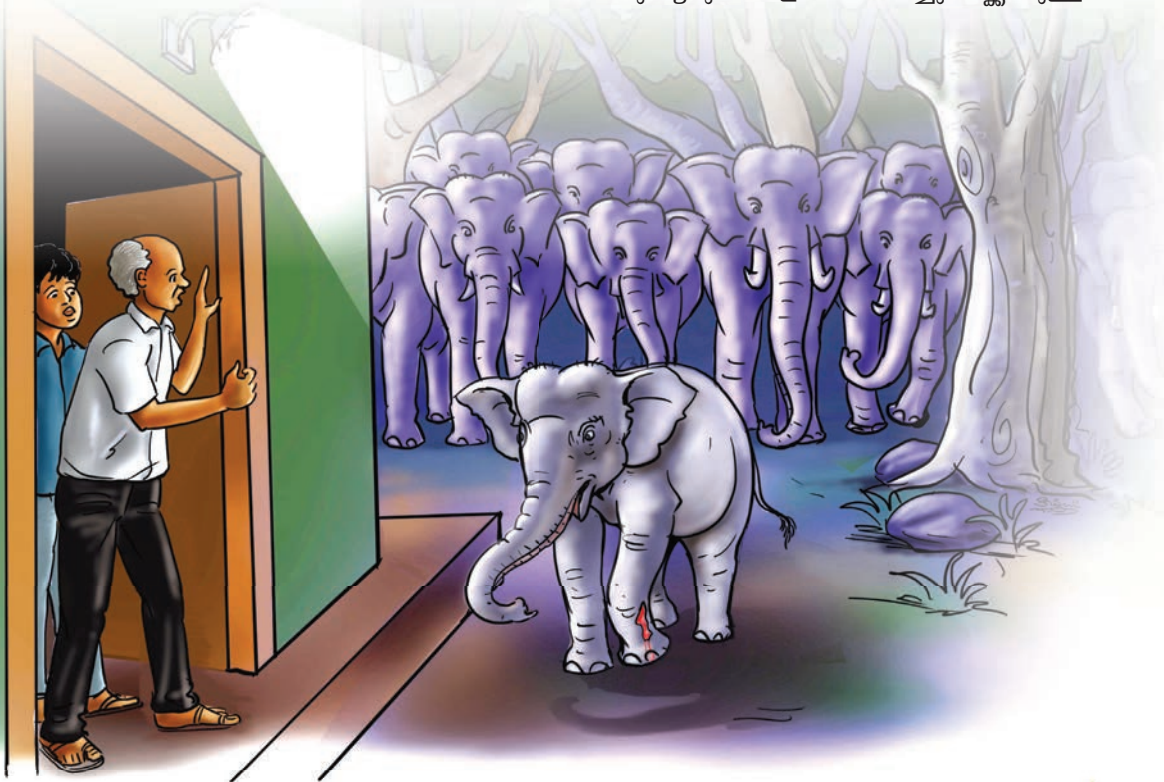
ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി.

“ഇവനെയോ?”

“അതെ. മുഖം കണ്ടാലറിയില്ലേ? ഒന്നരക്കൊല്ലം മുൻപ് മുതുമലയിൽ ഒരു വലിയ ആനയ്ക്ക് ഇതേപോലെ കുപ്പിച്ചില്ല വലിച്ചെടുത്തില്ലേ. അപ്പോൾ ഒപ്പമുണ്ടായിരുന്ന കുഞ്ഞ് ഇവനാണ്. ഇപ്പോൾ ചെറിയ കൊമ്പൊക്കെ മുളച്ച് ആളായിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.”

ഞാൻ പിന്നെയും നോക്കി.

“ആനയുടെ മുഖം എങ്ങനെയാണ് തിരിച്ചറിയുക?” ഡോക്ടർ ചിരിച്ചു. “ഇപ്പം മനസ്സിലായില്ലേ ആനയുടെ കഴിവ്? ആന എത്ര മനുഷ്യമുഖങ്ങളോ ഓർമ്മിച്ചു വയ്ക്കാനുള്ളത്...”

ഡോക്ടർ എഴുന്നേറ്റ് കൈകൾ തുത്തു. “ഇത്രയും ദൂരം താങ്കളെ തേടി വന്നതാണോ? amazing!” എന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞു. “പാവം, നല്ല വേദന ഉണ്ടാവും. ഈ കുപ്പിച്ചില്ലും കൊണ്ട് എങ്ങനെയാണ് ഇത്രയും ദൂരം ഇവൻ നടന്നത്...”

ഡോക്ടർ, “ആന അങ്ങനെയാണ്. അവ ജീവിക്കുന്നത് കൂടുതൽ വലിയ ലോകത്താണ് ” എന്നു പറഞ്ഞു.

ആനകളുടെ ഓർമ്മയെപ്പറ്റിയും ചെറിയ അടയാളങ്ങളെപ്പോലും മനസ്സിലാക്കി അവ കിലോമീറ്ററുകളോളം യാത്രചെയ്യുന്നതിനെപ്പറ്റിയും ഞാൻ ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടുദിവസംകൊണ്ട് നൂറുകിലോമീറ്റർ നടക്കാനാവും. മൂന്നുരു കിലോമീറ്റർ നടന്ന് ഒരാളെ അന്വേഷിച്ചുപോയ ആനയുടെ കഥ ഡോക്ടർതന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാലും മുതുമലയിൽനിന്ന് എങ്ങനെയാണ് അവ വന്നത് എന്ന് എനിക്കു ചിന്തിക്കാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. ഞങ്ങൾ പോയത് ജീപ്പിലായിരുന്നു. അതു നടന്ന് ഒന്നരക്കാലം കഴിഞ്ഞു. മുതുമലയിൽനിന്ന് ടോപ് സ്ലിപ്പിലേക്കു വരണമെങ്കിൽ വഴിക്ക് പത്തു സ്ഥലത്തെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കയറണം. നാലിടത്ത് റോഡ് മുറിച്ചുകടക്കണം.

ഞങ്ങൾ മടങ്ങി വീടിന്റെയുള്ളിൽ കയറുന്നതിനു മുൻപ് ഡോക്ടർ കെ. തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഇരുട്ടിൽ കറുത്ത ചലനങ്ങൾ കണ്ടു. ഒരു വലിയ ആനക്കൂട്ടംതന്നെ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ ടോർച്ച് പൊന്തിച്ചപ്പോൾ “നോ” എന്ന് ഡോക്ടർ കെ. പറഞ്ഞു. ആനകൾ കൂട്ടിയുടെ അടുക്കലെത്തി. അതിനെ വളഞ്ഞുനിന്നു.

“വിളിച്ചുകൊണ്ടു പോകട്ടെ. വരു.” ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾ ഉള്ളിലേക്കു കടക്കാൻ തിരിഞ്ഞപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് മുപ്പതോളം ആനകൾ ഒരുമിച്ച് തുമ്പിക്കൈ പൊക്കി ചിന്നം വിളിച്ചു. എന്റെ ദേഹം വിറച്ചു. കോൾമയിർക്കൊണ്ട് കണ്ണുനീരോടെ ഞാൻ നിന്നു. അറിയാതെ രണ്ടു കൈകളും നെഞ്ചോടു ചേർത്ത് കുപ്പി. ആനക്കൂട്ടം പിന്നെയും ചിന്നംവിളി മുഴക്കി. അതെ, ദേവദൂന്ദുഭികൾ മുഴങ്ങി. മാനത്തെ പെരുമ്പറകൾ ഗർജിച്ചു. കറുത്ത ആകാശത്ത് ആനമുഖമുള്ള കറുത്ത ദേവഗണങ്ങളുടെ മുഖങ്ങൾ തെളിഞ്ഞു. “വരു” എന്ന് എന്റെ തോളത്ത് മുട്ടിയിട്ട് ഡോക്ടർ കെ. അകത്തേക്കു കടന്നു.

**ആനഡോക്ടർ
[ജയമോഹൻ]**

നോവൽഭാഗത്തെ ഏതെല്ലാം സന്ദർഭങ്ങളാണ് ഡോ. കെ.യും ആനകളും തമ്മിലുള്ള വൈകാരികബന്ധം സൂചിപ്പിക്കുന്നത്? കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

“പുറത്തുനിന്ന് വെള്ളച്ചാട്ടംപോലെ തണുത്ത കാറ്റ് അകത്തേക്ക് വന്നു. ഇരുട്ട് വലിയ തിരശ്ശീലപോലെ തൂങ്ങിക്കിടന്നു. പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഞാൻ നക്ഷത്രങ്ങളെ കണ്ടു. കറുത്ത തിരശ്ശീലയിലെ സൂഷിരങ്ങൾ.”
ഇത്തരം പ്രയോഗങ്ങളാണ് ഗദ്യഭാഷയെ കൂടുതൽ ആകർഷകമാക്കുന്നത്. പാഠഭാഗത്തിലെ മറ്റു സന്ദർഭങ്ങൾകൂടി കണ്ടെത്തി അവ നോവൽഭാഗത്തിന് എങ്ങനെ ഭംഗി നൽകുന്നു എന്ന് ചർച്ചചെയ്യുക.

“തരുപക്ഷിമൃഗങ്ങളോടുമി-
ന്നരരോടും സുരരോടുമെന്നുമേ
ഒരുമട്ടിവരുള്ളിലേന്നുമ-
സ്സരളസ്നേഹരസം നിനപ്പൂ, ഞാൻ”
ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത
[എൻ. കുമാരനാശാൻ]

ഈ വരികളിലെ ആശയവും നോവൽഭാഗവും വിശകലനം ചെയ്ത് ഡോ. കെ. എന്ന കഥാപാത്രത്തെ നിരൂപണം ചെയ്യുക.

വിനോദസഞ്ചാരികളിൽ ചിലരുടെ പ്രവൃത്തികൾ വന്യമൃഗങ്ങളുടെ സ്വൈരജീവിതത്തെ എങ്ങനെയെല്ലാം ദോഷകരമായി ബാധിക്കുന്നു എന്ന് നാം നോവൽ ഭാഗത്ത് കണ്ടു. ഇതുപോലെ പ്രകൃതിയുടെ താളംതെറ്റിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതും മൃഗങ്ങൾ പ്രാധാന്യത്തോടെ വരുന്നതുമായ നിരവധി വാർത്തകൾ നിങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടിരിക്കുമല്ലോ. അവ വിശകലനം ചെയ്ത് ‘പ്രകൃതിയെ കരുതലോടെ കാക്കാം’ എന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രഭാഷണം തയ്യാറാക്കി അവതരിപ്പിക്കുക.

“ഡോ. കെ., ആനയുടെ വായിലെ ചുവന്ന ഭാഗത്ത് സൂചിയുടെ മൂന്നു എറിഞ്ഞ് തറപ്പിച്ച ശേഷം പമ്പ് പിടിപ്പിച്ച് മരുന്നു കടത്തി. തിരകളിലെ തോണിപോലെ അതിന്റെ ശരീരം ഉലഞ്ഞാടി. തുമ്പിക്കൈ അസ്വസ്ഥമായി പുളഞ്ഞു.”
പാഠഭാഗത്ത് ഇത്തരത്തിലുള്ള വലുതും ചെറുതുമായ വാക്യങ്ങളും വൈവിധ്യമാർന്ന വാക്യരചനാരീതികളും കാണാമല്ലോ. ഈ രീതിയിൽ വ്യത്യസ്തതയുള്ള വാക്യരചനാരീതി സ്വീകരിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാവും? ചർച്ചചെയ്യുക.
മുകളിൽ നൽകിയ ചെറുവാക്യങ്ങളെ ഒറ്റവാക്യമായും വലിയ വാക്യത്തെ ചെറുവാക്യങ്ങളായും അർഥവ്യത്യാസം വരാതെ എഴുതിനോക്കൂ.

പൂക്കളാകുന്ന ചിരി,
കാറ്റാകുന്ന തലോടൽ...
പ്രകൃതിയിലെ ചില
സൂക്ഷ്മസംവേദനങ്ങൾ....

പുളിമാവു വെട്ടി

“പുരംപറമ്പിൽപ്പുളിമാവൊന്നു-
ണ്ടാരാൻ പിള്ളർക്കൊരു പുരം!
മുറിച്ചുതള്ളിപ്പലക പിടിപ്പിൻ!
വാങ്ങി ഞാനതിനച്ചാരം”
ഉടമ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞു കല്ലന
ബങ്കളാവിലിരിപ്പായി.
ഒട്ടുമാവുകളതു കേട്ടോ, തളിർ-
നാക്കു കടിച്ചേ നില്പായി!
പച്ചക്കല്ലു വിളഞ്ഞുകിടക്കും
ഗിരിശൃംഗത്തിൻ പ്രതിരൂപം.
പാടത്തിന്റെ കരയ്ക്കിതു നില്പു
നമ്മുടെ കുടിയിനടയാളം.
പുത്തു നില്ക്കുന്നളവിലിതത്രേ
ദേവന്മാർക്കുള്ളാവാസം.
പുലരെപ്പുലരെക്കാണാം ചില്ലി-
ലവർതൻ പൊഴിയും മൃദുഹാസം.
ഉച്ചയ്ക്കിവിടെയിരുന്നാൽക്കേൾക്കാ-
മവരുടെ പേച്ചുകളകളങ്കം.
പിച്ച നടന്നൊരു നാൾമുതലേതൽ-
പ്പൊരുളറിവു നാമപശങ്കം.
മുറിച്ചു തള്ളിപ്പലക പിടിയ്ക്കാ-
നുടമസ്ഥനിനാവേശം.
മറുത്തു പറയാനാരുന്നുണ്ട,യോ,
നമുക്കു കരയാനവകാശം!
പച്ചത്തണലും കൊത്തിയെടുത്തി-
ട്ടകലപ്പാറിൻ പറവകളേ!
പട്ടയമാരും തന്നീലല്ലോ
നിങ്ങൾക്കിവിടെക്കുടിപാർക്കാൻ!
കുരുത്തനാൾ തൊട്ടിനോളം തല
കുനിച്ചിടാത്തോനീ വൃദ്ധൻ.
കുറ്റൻ മഴുവേറ്റിയുന്നേരം
കുലുങ്ങിടുന്നു ഭൂചക്രം
സ്വന്തം മാറ,ത്തമ്മമഹിക്കെരി-
തീക്കനൽ വീണാൽ വീണോട്ടേ;
എന്തിലുമേറെക്കാമ്യം പണമേ
തുച്ഛന്നതു കൈവന്നോട്ടേ!

പുകുലയും കൊണ്ടോടിവന്നൊരു
പാലക്കാടൻ കുളിർകാറ്റേ
ഞങ്ങളോടയ്യോ ചോദിക്കല്ലേ
നിന്റെ ചിരന്തനബന്ധുവിനെ.
പുത്തിരി കത്തിച്ചെങ്ങളെ നൃത്തം
തത്തിക്കാനില്ലിനിയാരും,
പുന്തേൻ കൂട്ടിക്കനികളുരുട്ടി
പ്രിയമോടുട്ടാനില്ലാരും!

**ഇടശ്ശേരിക്കവിതകൾ
[ഇടശ്ശേരി ഗോവിന്ദൻനായർ]**

പുളിമാവു വെട്ടിയപ്പോൾ പ്രകൃതിയിലുണ്ടായ പ്രതികരണങ്ങളെ കവി ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെല്ലാമാണ്? കണ്ടെത്തി അവതരിപ്പിക്കുക.

“സ്വന്തം മാറത്തമ്മമഹിക്കെരി -
തീക്കനൽ വീണാൽ വീണോട്ടെ;
എന്തിലുമേറെക്കാമ്യം പണമേ
തുച്ഛു:നതു കൈവന്നോട്ടെ!”
എന്തിനെയും ലാഭിക്കാതിയോടെ നോക്കിക്കാണുന്ന ആധുനികമനുഷ്യന്റെ മനോഭാവമാണോ ഈ വരികളിൽ പ്രകടമാകുന്നത്? നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ കുറിക്കുക.

ഒട്ടേറെ വാങ്മയദൃശ്യങ്ങൾകൊണ്ട് സമ്പന്നമാണല്ലോ ‘പുളിമാവു വെട്ടി’ എന്ന കവിതാഭാഗം. അത്തരം ദൃശ്യങ്ങൾ കോർത്തിണക്കി സംഗീതശില്പമായി അവതരിപ്പിക്കുക.

- “പച്ചത്തണലും കൊത്തിയെടുത്തി-
ട്ടകലപ്പാറിൻ പറവകളേ!”
- “പുത്തിരികത്തിച്ചെങ്ങളെ നൃത്തം
തത്തിക്കാനില്ലിനിയാരും” - വരികളിലെ കല്പനകൾ വിശകലനം ചെയ്യുക. സമാനമായ കല്പനകൾ കാവ്യഭാഗത്തുനിന്നു കണ്ടെത്തി അവയുടെ ഭംഗി വിശദമാക്കുക.

“പരിസ്ഥിതി അതിന്റെ തനിമയോടെ എല്ലാക്കാലത്തും നിലനിൽക്കേണ്ടതാണെന്ന കാഴ്ചപ്പാട് അടയാളപ്പെടുത്തുന്ന കവിതാഭാഗമാണ് **പുളിമാവു വെട്ടി.**” ഈ പ്രസ്താവനയെ മുൻനിർത്തി കവിതയ്ക്ക് ആസ്വാദനക്കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

“എല്ലാവരുടെയും ആവശ്യങ്ങൾക്കുള്ള വിഭവങ്ങൾ ഭൂമിയിലുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരാളുടെ പോലും അത്യാർത്തിക്കുള്ളതില്ല.”

[ഗ്രാന്ധിജി]

ഈ പ്രസ്താവനയുടെ പൊരുൾ പരിശോധിച്ച് ‘പ്രകൃതിയെ സ്നേഹിക്കാം നല്ല നാളേക്കായ്’ എന്ന വിഷയത്തിൽ മുഖപ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.

മഴയിൽ ഇലകൾ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.
ഇലകൾക്കൊപ്പം നമ്മളും.

പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സുക്ഷ്മവും സങ്കീർണ്ണവുമായ ഹൃദയതാളം ആവിഷ്കരിച്ച കവിയാണ് വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ. ലോകംതന്നെ ആകെ മാറിപ്പോയ കാലമായിരുന്നു അത്. ആ പരിവർത്തനങ്ങൾ ആഴത്തിൽ കേരളസമൂഹത്തെയും മാറ്റിമറിച്ചു. അനുഭവത്തെയും വിചാരത്തെയും ലോകബോധത്തെയും അത് ആകെ ഇളക്കിമറിച്ചു. പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടുകളും ജീവിതസമീപനവും രൂപപ്പെട്ടു. സാമൂഹികവും വൈയക്തികവുമായ തലങ്ങളിലുണ്ടായ ഈ ചലനങ്ങളോടൊപ്പം ശാഡ്മായി പ്രതികരിച്ച കവിയാണ് വൈലോപ്പിള്ളി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കവിതകളോരോന്നും ഇത്തരം ലോകാനുഭവത്തിന്റെ സാന്ദ്രമുദ്രകൾ പതിഞ്ഞവയാണ്.

പ്രത്യക്ഷതലത്തിൽ, വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ കവിതകളുടെ അടയാടാരമായി വർത്തിച്ചത് മാനവികതാബോധമാണ്.

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യദശകങ്ങളിൽ കേരളീയസമൂഹത്തെ ഉന്മീഷ്ണമാക്കിയ പുരോഗമനോന്മുഖമായ ചലനങ്ങളുടെ പിന്നിലെ പ്രമുഖ പ്രേരണാശക്തിയുമായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യരുടെ കർമ്മശേഷിയുടെയും ലോകത്തെ മാറ്റിപ്പണിയാനുള്ള ഇച്ഛയുടെയും മഹത്യാകാംക്ഷയുടെയും ഒക്കെ ഇഴകൾ കലർന്നതാണ് കാഴ്ചപ്പാട്. അതിന്റെ വൈവിധ്യസാധ്യതകളെ സാക്ഷാൽക്കരിച്ചതുകൊണ്ടാണ് വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ കവിത ജീവിതമഹത്വത്തിന്റെയും മാനവികതാബോധത്തിന്റെയും കൊടിപ്പടമുയർത്തിയത്.

അതിന്റെ ഒരു മുഖം പ്രകൃതിയെ കീഴ്പ്പെടുത്തി മുന്നേറുന്ന മനുഷ്യന്റേതാണ്. പ്രകൃതിയെ തന്റെ സൗകര്യാർഥം സ്വന്തം നിർമ്മിതികളിലൂടെ മാറ്റിത്തീർത്താണ് മനുഷ്യൻ അവന്റെ ഭൗതികസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചത്. ഒപ്പം അത്തരം കീഴടക്കലുകളിലൂടെ അവന്റെ സാഹസികതാബോധത്തിനു സന്തർപ്പണം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏതു മഹാപർവതത്തെയും വെല്ലാൻ കഴിയുന്നതും ഏത് അഗാധസാഗരത്തെയും മുറിച്ചുകടക്കാൻ ശേഷിയുള്ളതും ഏതു മഹാവിപിനത്തിന്റെയും രഹസ്യഹൃദയത്തിലേക്കു കടന്നുചെല്ലാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളതുമായ മനുഷ്യന്റെ മാനസികശക്തിയുടെ വിളംബരമായിത്തീർന്നു ആ ഗണത്തിൽപ്പെടുത്താവുന്ന വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതകൾ.

കൊളോണിയൽ ആധുനികതയുടെ സംക്രമണഫലമായി രൂപപ്പെട്ടുവന്ന കാഴ്ചപ്പാടായിരുന്നു അത്. മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ ആവിവണ്ടിക്ക് ഊളിയിട്ടോടാൻ മലതുരക്കുന്നതിനിടയിൽ പ്രാതികുല്യങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളുമുണ്ടായപ്പോഴും “മർത്യവീര്യമീയദ്രിയെ വെല്ലും” എന്ന് ഉറക്കെ പ്രഖ്യാപിച്ചത് അതുകൊണ്ടാണ്.

നവോത്ഥാനചിന്തകളോടു ബന്ധപ്പെട്ട് വ്യാപകമായിത്തീർന്ന യൂറോ കേന്ദ്രിതമായ മാനവികതാസങ്കല്പത്തിന്റെ ഇത്തരം ആഖ്യാനരൂപങ്ങൾ വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ ആദ്യകാലത്തെ പല കവിതകളിലും ചിതറിക്കിടപ്പുണ്ട്. ആ മാനവികതാസങ്കല്പങ്ങളെ കേരളീയസാഹചര്യങ്ങളിൽ നിർധാരണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു വൈലോപ്പിള്ളി. അതിന്റെ കാതൽ മനുഷ്യന് ഭൂമിയുടെയും പ്രകൃതിയുടെയും മേൽ ചില സവിശേഷാധികാരങ്ങൾ ഉണ്ട് എന്ന വിശ്വാസമായിരുന്നു. ആ വിശ്വാസത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭൂമിയെയും ഇതരജീവജാലങ്ങളെയുമെല്ലാം തന്റെ ഭൗതികസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്ന ഒരതിമാനുഷനാണ്. കാട് നാടാക്കുന്നവർ, പുഴയെ അണകെട്ടി മെരുക്കുന്നവർ,

കുന്നും കുഴിയും നിരത്തി സമതലമാക്കുന്നവർ, ജലസ്ഥാനങ്ങളെ വരൾപ്പറമ്പാക്കുന്നവർ, പ്രകൃതിക്കുമേൽ നിർമ്മിതികൾകൊണ്ട് കോട്ടകെട്ടുന്നവർ - അതായിരുന്നു ആ മനുഷ്യർ.

* * * * *

കാടിനെ നാടാക്കുകയും, ക്രമേണ നാടിനെ നഗരമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വികസനവീക്ഷണത്തിന്റെ സ്റ്റൂറണങ്ങൾ ഇവിടെ കാണാം. കാളവണ്ടിയുഗത്തിൽനിന്ന് സ്പൂട്നിക് യുഗത്തിലേക്കുള്ള കുതിപ്പിനെയാണ് അത് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്. ആ കുതിപ്പിന്റെ ബാഹ്യാഘോഷാവരങ്ങൾക്കിടയിൽ അടിസ്ഥാനതലത്തിൽ സംഭവിക്കുന്ന നഷ്ടത്തെക്കുറിച്ചും അപചയത്തെക്കുറിച്ചും അറിയാതെപോകുന്നു.

ഈ പ്രകൃിയ നഗരവൽക്കരണത്തിന്റേതാണ്. അത് പ്രകൃതിയുടെ, സ്വാഭാവികതയെ മുടിക്കുന്നു; നഗരങ്ങൾ ഗ്രാമങ്ങളെ വിഴുങ്ങുകയും എച്ചിൽപ്പറമ്പുകളാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്യുന്നു. 'എന്റെ ഗ്രാമം' എന്ന കവിതയിൽ അത് വൈലോപ്പിള്ളി നേർത്ത രേഖകളിൽ വരച്ചിടുന്നുണ്ട്. കൊച്ചി നഗരം ഇടപ്പള്ളി എന്ന സമീപഗ്രാമത്തെ വിഴുങ്ങുന്നതിന്റെ ആറുപതിറ്റാണ്ടു മുൻപുള്ള ചിത്രമാണത്. പിൻക്കാലത്ത് അത്തരമൊരു നഗരഗ്രാസത്തിന്റെ ഫലമായി ഒരു നാട്ടിൻപുറം എച്ചിൽപ്പറമ്പായി മാറുന്ന ഭീഷണചിത്രം 'ആലാഹയുടെ പെൺമക്കളിൽ വരച്ചിട്ടതു കണ്ടപ്പോൾ വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ ഈ ഗ്രാമചിത്രം ഓർത്തുപോയി:

“ശരിയാണിവിടത്തിൽ
തെങ്ങു നെല്ലുകൾ കൂട്ടു-
പിരിയാതെശ്വര്യത്തിൽ
മത്സരിക്കുന്നുണ്ടിന്നും
കുറച്ചു വെൺമാടത്തിൽ
വിരിവു സൗഭാഗ്യങ്ങൾ
കുളത്തിൽച്ചെന്താമര,
കളത്തിൽ മാടപ്രാവു.
എങ്കിലുമസത്യത്തിൻ
കണ്ണുകുത്തുവാൻ കുർത്തോ-
രെന്റെ തൂലികയെല്ലാം
വരച്ചുകാണിക്കട്ടെ.”

നഗരവൽക്കരണത്തിന്റെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന അനിവാര്യമായ മലിനീകരണം ആന്തരികജീവിതത്തെയും സ്വർശിക്കുന്നു. മനുഷ്യൻ സമൃദ്ധവും മെച്ചപ്പെട്ടതുമായ ഭൗതികജീവിതം ഉണ്ടാകണം എന്നാഗ്രഹിച്ച് പരിവർത്തനങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുമ്പോഴും അതിന്റെ അപരതലത്തിൽ രൂപപ്പെടുന്ന ജീർണ്ണതകളെയും മാലിന്യങ്ങളെയും ഇടർച്ചകളെയും വേദനകളെയും കവിക്ക് കാണാതിരുന്നുകൂടാ. എന്നാൽ അതൊക്കെയും കാണുമ്പോഴും മാനവികതാബോധം പകർന്ന മനുഷ്യശക്തിയിലുള്ള വിശ്വാസത്തിന്റെ ശുഭദർശനശീലം ഉയർന്നുനിൽക്കുന്നു;

“ഈ ലഹളയിൽ സ്വൈര-
ജീവിതഗീതത്തിന്റെ
താളവും ലയവും പോയ്
നമ്മളവരന്നാലും.”

ആ ശുഭദർശനശീലം ‘യുഗപരിവർത്തന’ഘട്ടത്തിൽ കവി കൈവിടുന്നില്ല.

എങ്കിലും വികസനത്തിന്റെയും അതുവഴി പ്രകൃതിധ്വംസനത്തിന്റേതുമായ ആ മാറ്റത്തെ അപ്പാടെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നു വൈലോപ്പിള്ളി എന്നു പറയാനാവില്ല. മാത്രമല്ല, ക്രമേണ അതിനെ കൂടുതൽ വിമർശനാത്മകമായി കാണുന്ന രീതി ശക്തമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാം മനുഷ്യനുവേണ്ടി എന്ന കാർഷ്ടപ്പാടിൽനിന്ന്, പ്രകൃതിയുടെ നിലനിൽപ്പ് മനുഷ്യന്റെയും നിലനിൽപ്പിന് അനിവാര്യമാണ് എന്ന തിരിച്ചറിവിലേക്കുള്ള മുന്നേറ്റമാണ് പിൻക്കാലത്ത് ശക്തമാകുന്നത്. മാനവികതാബോധത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനശ്രുതി നിലനിൽക്കുമ്പോൾത്തന്നെ മനുഷ്യനും പ്രകൃതിയും തമ്മിലുള്ള ലയാത്മകവും സന്തുലിതവുമായ ബന്ധത്തിന്റെ ആവശ്യകതയിലേക്കാണ് എൺപതുകളിൽ വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിത ജാഗരൂകമാകുന്നത്. അവയിൽ എന്നും ആന്തരികധാരയായി വർത്തിച്ചിരുന്ന രാഷ്ട്രീയബോധത്തിന്റെ

സൂക്ഷ്മതലത്തിലുള്ള വികാസമാണ് ഈ ഘട്ടത്തിലെ രചനകളിൽ കാണുന്നത്.

* * * * *

സാഹിത്യത്തിലെ ആധുനികതാപ്രസ്ഥാന (Modernism) ത്തിന്റെ പ്രഭാവകാലത്തിനുശേഷം മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ വികസിച്ചുവന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ പ്രമുഖമായ ഒന്നായിരുന്നു ഈ പാരിസ്ഥിതികവിവേകം. അത് മനുഷ്യനെ, പ്രകൃതിയെ കീഴ്പെടുത്തുന്നവൻ എന്ന നിലയിൽനിന്ന് പ്രകൃതിയോടിണങ്ങി ജീവിക്കുന്നവൻ എന്ന നിലയിൽ പുനർവ്യാഖ്യാനിച്ചുതുടങ്ങി. മനുഷ്യന്റെ ആർത്തിസംസ്കാരം ഭൂമിയെ ജീവിതവ്യമല്ലാതാക്കി ത്തിർക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൽക്കണ്ഠകൾ സജീവമായി. വൈലോപ്പിള്ളിയുടെ 'മൃതസഞ്ജീവനി' എന്ന കാവ്യനാടകം ഈ സമീപനത്തെ വാച്യമായിത്തന്നെ അവതരിപ്പിക്കുന്ന കൃതിയാണ്. അതിലെ കഥാപാത്രം കിനാവിൽ കേൾക്കുന്ന പുഴയുടെ തോറ്റത്തിൽ അതിന്റെ വികാരവിചാരങ്ങളെല്ലാം വിലയിച്ചിരിക്കുന്നു:

“കവി പാടി വാഴ്ത്തുംപടിക്കു ഞാൻ പ-
ണ്ടഴകാർന്ന തേനൊഴുക്കായിരുന്നു
എങ്കിലീ വൻകൊടുനീരൊഴുക്കും
കമ്പനി വന്നതാണെൻ ദുരന്തം
സ്നാനപാനങ്ങളുപായമായി
ഞാനൊരു പുതനയായി മാറീ,
പൊടിമീനിനങ്ങളും ചത്തുപൊങ്ങീ
വിടവാങ്ങി കൊറ്റികൾ വിട്ടുപോയി
അകലെയെൻ തണ്ണീരടിച്ച കോളിൽ
തവളകൾ ഞാണുൽ തവഞ്ഞി ഞങ്ങളും
മൃതിപെട്ടു പൊങ്ങുന്നു, നേർക്കു കാൺമോ-
രതികഷ്ടമെന്നകം നൊന്തു നില്പു.
ഇവിടെ ചെകുത്താനെ കൂട്ടുചേർത്തും
വ്യവസായം വേണമെന്നാണു വാദം
അവസാനം മൃത്യുവിൻ കാളകൂട-
വ്യവസായംമാത്രമിരവിനിൽപ്പു.
ഒരു കൊച്ചുകാലുമിക്കാളിയന്റെ
തല തച്ചു പായിക്കാനില്ലയെന്നോ?

എന്നിങ്ങനെ ജീവന്റെ നിലനിൽപ്പു തന്നെ അസാധ്യമാക്കുന്ന തരത്തിലേക്ക് വികസിക്കുന്ന കണ്ണുംമൂക്കുമില്ലാത്ത വ്യവസായവൽക്കരണത്തെ വിമർശ വിധേയമാക്കുന്നു ഇവിടെ. വൻകിട അണക്കെട്ടുകൾ കാട്ടിലെ പരമ്പരാഗത താമസക്കാരെ കുടിയിറക്കി വിടുന്നതിന്റെയും വേരുകളു ജനങ്ങളായി അവർ ചിതറി നശിച്ചുപോകുന്നതിന്റെയും ചിത്രങ്ങളും അതോടുകൂടി ചേരുന്നു. പുരയ്ക്കു തീപിടിക്കുമ്പോൾ വാഴ വെട്ടുന്നതുപോലെ ഇതിനിടയിൽ കൊള്ളലാഭം നേടാനായി വനം വെട്ടി തടി കടത്തുന്നവരുടെ അത്യാർത്തിയുടെ ചിത്രണവും ഇതിനെല്ലാം ഒത്താശചെയ്യുന്ന നീതിപാലകരുടെ ആലേഖനവും

ഈ കാവ്യനാടകത്തിലുണ്ട്. ഇതെല്ലാംകൂടി കീഴാള ജനതയെയും പെണ്മയെയും പ്രകൃതിയെയും ക്രൂരമായി ചൂഷണംചെയ്യുന്നതിന്റെ ഭീഷണചിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു അവസ്ഥയിലേക്ക് സമൂഹം പരിണമിച്ചതിന്റെ ഉൽക്കണ്ഠകൾ മുതിർന്നുനിൽക്കുമ്പോഴും, അവിടെ മനുഷ്യൻ കവിയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തുണ്ട്. ഈ നിലയിൽ ജീവന്റെ അതിജീവനംപോലും സന്ദിഗ്ധമായിരിക്കെ മനുഷ്യന്റെ സ്ഥിതിയെന്താണ് എന്ന ഉൽക്കണ്ഠയാണ് വൈലോപ്പിള്ളിയെ നയിക്കുന്നത്. തന്റെ കാവ്യജീവിതത്തിന്റെ തുടക്കത്തിലുയർത്തിപ്പിടിച്ച മാനവികതാബോധം കുറേക്കൂടി സൂക്ഷ്മവും യാഥാർഥ്യനിഷ്ഠവുമാകുകയാണിവിടെ.

സഹ്യകാനനത്തിൽ വിരിഞ്ഞ കവിത (ഡോ. കെ. എസ്. രവികുമാർ)

വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതകളുടെ മുഖ്യസവിശേഷതകളായി ലേഖകൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് എന്തെല്ലാം? **വിശകലനം ചെയ്യുക.**

“എല്ലാം മനുഷ്യനുവേണ്ടി എന്ന കാഴ്ചപ്പാടിൽനിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി പ്രകൃതിയുടെ നിലനിൽപ്പ് മനുഷ്യന്റെയും നിലനിൽപ്പിന് അനിവാര്യമാണ് എന്ന പ്രകൃതി ബോധമാണ് വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതകളിൽ കാണുന്നത്.” ഈ നിരീക്ഷണം വിശകലനം ചെയ്ത് ‘മാനവികതയും പരിസ്ഥിതിയും’ എന്ന വിഷയത്തിൽ ഉപന്യാസം തയ്യാറാക്കുക.

വൈലോപ്പിള്ളിക്കവിതകളുടെ സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്ന നിരൂപണമാണല്ലോ 'പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ'. ഇതുപോലെ ഇടശ്ശേരിയുടെ 'പുളിമാവ് വെട്ടി' എന്ന കവിതയ്ക്ക് നിരൂപണം തയ്യാറാക്കുക.

പ്രകൃതി പ്രമേയമായി വരുന്ന കഥകൾ, കവിതകൾ എന്നിവ ശേഖരിച്ച് ക്ലാസിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

“കാളവണ്ടിയുഗത്തിൽനിന്ന് സ്പെട്രിക് യുഗത്തിലേക്കുള്ള കുതിപ്പിനെയാണ് അത് ലക്ഷ്യമാക്കുന്നത്.”

മനുഷ്യപുരോഗതിയെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈ വാക്യപ്രയോഗം എത്രമാത്രം പര്യാപ്തമാണ്? നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

'പുരയ്ക്ക് തീപിടിക്കുമ്പോൾ വാഴ വെട്ടുക' എന്ന ശൈലിയുടെ അർത്ഥം കണ്ടെത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുക. ഇതുപോലുള്ള മറ്റ് ശൈലികൾ കണ്ടെത്തി വ്യാഖ്യാനിച്ചു അവ ഉൾപ്പെടുത്തി പതിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

ചില സമസ്തപദങ്ങൾ വിഗ്രഹിച്ചെഴുതിയത് നോക്കൂ.

- ഏദയതാളം - ഏദയത്തിന്റെ താളം
- കുട്ടിയാന - കുട്ടിയായ ആന
- ആവിവണ്ടി - ആവിയാൽ ഓടുന്ന വണ്ടി

ഈ സമസ്തപദങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന വാക്യങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് ഇത്തരത്തിൽ പദങ്ങൾ ചേർത്തെഴുതുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനം കണ്ടെത്തുക. പദങ്ങൾ ചേർത്തുപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടുണ്ടായ മേന്മകൾ എന്തെല്ലാം എന്ന് വിശകലനം ചെയ്യുക.

'ഈ ഭൂമിയാകുന്നു നാം' എന്ന യൂണിറ്റിന്റെ ആശയതലം ഉൾക്കൊണ്ട് സ്വതന്ത്ര സർഗാത്മകരചന നടത്തുക. രചനകൾ സമാഹരിച്ച് ആകർഷകമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുക.

3

കർമ്മോത്സുകതയുടെ ലാവണ്യമുദ്രകൾ

ഈ ചിത്രം മനസ്സിലുണർത്തുന്ന ചിന്തകൾ എന്തെല്ലാം?
ചർച്ചചെയ്യുക.

വിയർപ്പുതുളളിയിൽ ഭൂലോകം
കൈയിൽ പുരളുന്ന ഉപ്പുപരലുകൾ.

തരിശുനിലങ്ങളിലേക്ക്

തരിശുനിലങ്ങളിലേക്കു വരുന്നു
കരിമുകിൽപോലെ വേലക്കാർ,
എരിയും വേനലിനറുതിയിലണയും
കരിമുകിൽപോലെ വേലക്കാർ.
അവരുടെ മിഴിയിൽ മിന്നൽപ്പിണരുക-
ളകമേ തെളിനീർക്കുളിരുകളും.
തളരാതുയരും കൈകളിലുണ്ടേ-
ഴുകായ് വിളയും വിത്തുകളും.
ഇടിവാളുകളായ്, ക്കുളിരാ, യഴകാ,
യടിപതറാത്തൊരധൃഷ്ടതയായ്
തരിശുനിലങ്ങളിലേക്കു വരുന്നു
കരുതിയിറങ്ങിയ വേലക്കാർ.

വ്യഥകളെയുള്ളിലുരുക്കിക്കൊണ്ടാ
ഏദയശതങ്ങൾ തുടിക്കുമ്പോൾ
തരസാ സൃഷ്ടിസ്ഥിതിലയശക്തിക-
ളൊരുമിച്ചുണരുകയാണല്ലോ.
അവരുടെ കാൽപ്പെരുമാറ്റങ്ങൾ പെരു-
വഴികളെയിട്ടു മെതിക്കുമ്പോൾ
പ്രതിബന്ധങ്ങൾ തകർന്നടിയുന്നു
ഗതകാലത്തിൻ ജീർണ്ണതകൾ.
ഋതുഭംഗികളാർന്നെങ്കിലുമുഴവിൻ
ക്ഷതമേല്ലാതാം താഴ്വരകൾ,

ഉടമകൾ വെറുതേ വന്ധ്യകളാക്കി-
ക്കെടുതിയിലാഴ്ത്തിയ വയലുകളും
അവരുടെ പദവിന്യാസരവം കേ-
ട്ടറിയാതാർദ്രത കോലുന്നു;
അവരുടെ നീണ്ട ബലിഷ്ടകരങ്ങളി-
ലമരാൻ മുരിനിവർക്കുന്നു.
മുഴുവൻ ഭൂമിയുമൊറ്റച്ചാലാ-
യുഴുതുമറിക്കും വീര്യമൊടേ
അണിയായണിയായ് വേലക്കാരവ-
രടിവച്ചടിവച്ചണയുമ്പോൾ
അവരുടെ കുർത്ത പരുക്കൻവാക്കുക-
ളവരുടെ ഏദയസ്സന്ദങ്ങൾ
ഇടിയൊച്ചകൾപോലാകാശത്തെ-
ക്കിടിലംകൊള്ളിച്ചുയരുന്നു:
“അറിയുക, ഞങ്ങളനേകം നിരകളിൽ
വറുതിയൊടകം വെട്ടുമ്പോൾ,
മൃതിയായാളും പട്ടിണിയിൽ സ്വയ-
മെരിയുമ്പോഴും ജീവിപ്പോർ.
കൊടിയ കരിങ്കൽക്കുന്നുകൾ ഞങ്ങളെ-
യടിയേറ്റാകെത്തകരുമ്പോൾ
ഉഴുതുമറിക്കാനെന്തേ പാടി-
പ്പുതുമണ്ണിൽ കുതുകാർദ്രതകൾ!”

തിരുനല്ലൂർ കരുണാകരന്റെ കവിതകൾ
[തിരുനല്ലൂർ കരുണാകരൻ]

കവിതയ്ക്ക് ഉചിതമായ ഈണം കണ്ടെത്തി അവതരിപ്പിക്കുക.

തരിശുനിലങ്ങളിലേക്കു വരുന്ന തൊഴിലാളികളെയും കരിമുകിലുകളെയും കവി അവതരിപ്പിക്കുന്ന വരികൾ കണ്ടെത്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.

“മുഴുവൻ ഭൂമിയുമൊറ്റച്ചാലാ-
യുഴുതുമറിക്കും വീര്യമൊടേ
അണിയായണിയാൽ വേലക്കാരവ -
രടിവച്ചടിവച്ചണയുമ്പോൾ “

തൊഴിലാളികളുടെ എന്തെല്ലാം സവിശേഷതകളാണ് ഈ വരികളിൽ തെളിയുന്നത്? ചർച്ചചെയ്യുക. ഇതുപോലുള്ള മറ്റു വരികൾ കവിതയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തി കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

“അധ്വാനവർഗത്തിന്റെ ജീവിതാവസ്ഥയും അധ്വാനത്തോടുള്ള മനോഭാവവും ആവിഷ്കരിക്കുന്ന കവിതയാണ് ‘തരിശുനിലങ്ങളിലേക്ക്’”.
കവിതയിൽനിന്ന് സൂചനകൾ കണ്ടെത്തി ഈ പ്രസ്താവനയോട് പ്രതികരിക്കുക.

“അവരുടെ കുർത്ത പരുക്കൻവാക്കുക-
ളവരുടെ ഹൃദയസ്തന്ദങ്ങൾ
ഇടിയൊച്ചകൾപോലാകാശത്തെ-
ക്കിടിലംക്കൊള്ളിച്ചുയരുന്നു.”

തൊഴിലാളികളുടെ സംഘശക്തി ഈ വരികളിൽ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? കവിതയിലെ മറ്റു വരികൾകൂടി വിശകലനം ചെയ്ത് പ്രയോഗഭംഗി വിവരിക്കുക.

“ഇരുന്നൂ, മിരമ്പുണൊരുർജ്ജവും യുവാക്കൾതൻ
ഞരമ്പിലൂടെ പാളും നൂതനചൈതന്യവും
പാരവെട്ടാനും പുഴയ്ക്കണകെട്ടാനും വിദ്യു-
ദ്ധാരയാൽ പൊതുകർമ്മശാലകളുട്ടീടാനും
കൂട്ടായ കൃഷിഭൂവിൽ യന്ത്രത്തിൻകലപ്പയാൽ
പുട്ടാനും, കതിർകൊയ്തു കൂട്ടാനും ത്വരിക്കവേ,
ആ മഹാസംരംഭത്തിൻ സംഘഗാനത്തിൽ ചേർന്നു
നാമനുഭവിക്കാം പണ്ടില്ലാത്തൊരഭിമാനം.”

യുഗപരിവർത്തനം
[വൈലോപ്പിള്ളി ശ്രീധരമേനോൻ]

മുകളിൽ നൽകിയ വരികളുടെ ആശയത്തിനു യോജിച്ച വരികൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്നു കണ്ടെത്തി താരതമ്യം ചെയ്തു കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

കാണാതെപോകുന്ന കാഴ്ചകൾ
കേൾക്കാതെപോകുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ
പറയാതെപോകുന്ന വാക്കുകൾ...

അച്യുതമ്മാമ

രാവിലെ കൃത്യം ഏഴുമണിക്കാണ് അച്യുതമ്മാമ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടത്. അതും തികളാഴ്ച രാവിലെ. തിരക്കിന്റെ ബോയ്ലറിൽ കിടന്ന് സെക്കന്റിന്റെ തന്മാത്രകളുമായി കെട്ടിമറിയുന്ന സമയം. ഒരുപാട് ദിവസമായല്ലോ അച്യുതമ്മാമയെ കണ്ടിട്ടെന്ന ആശ്ചര്യത്തിനിടയിലും എനിക്കു തോന്നിയത് വികർഷണമായിരുന്നു. ബാല്യകാലസ്വപ്നങ്ങളുടെ അച്യുതങ്ങളായിരുന്ന അച്യുതമ്മാമയ്ക്ക് ഒരു കുഴപ്പമുണ്ട്. ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞാപ്പിക്കാൻ അതിന്റെ മുഴുജന്മസൂക്തങ്ങളിൽനിന്നു തുടങ്ങി പശ്ചാത്തലവർണ്ണന കഴിഞ്ഞ് രംഗമെല്ലാം കൊഴുക്കണം.

ഷേവിങ് മാത്രം നടത്തി കുളി ഒഴിവാക്കിയാൽത്തന്നെ ഓഫീസ് കാർ ഗേറ്റിനരികിൽ വന്ന് ഹോൺ മുഴക്കുമ്പോഴേക്കും ഒരുങ്ങാൻ കഴിയാറില്ല. നിമിഷങ്ങളെ ഇങ്ങനെ അരിച്ചുപെറുക്കുന്ന പ്രഭാതരാശിയിൽ, പ്രാതൽസമയത്തിൽനിന്ന് രണ്ടുമിനിറ്റ് കടമെടുക്കാമെന്ന് നിരൂപിച്ച് അച്യുതമ്മാമയെ ഞാൻ ആശ്ലേഷിച്ചു. വീടിനകത്തേക്ക് സ്വീകരിച്ചിരുത്തി.

“ശോഭേ, അച്യുതമ്മാമയ്ക്ക് ചായ കൊടുക്ക്.”

ആ പഴുതിൽ ഒരു ഹ്രസ്വ് വാഷെങ്കിലും അടിക്കാമെന്നായിരുന്നു എന്റെ കണക്കുകൂട്ടൽ. ഒൻപതുമണിക്കു തുടങ്ങുന്ന കോൺഫറൻസിനുള്ള ഡാറ്റാ ഓഫീസിലെത്തും മുൻ് ഞാൻ വിഴുങ്ങേണ്ടതുണ്ട്.

ചായ കുടിക്കാനുള്ള സാവകാശമൊന്നും കാണിക്കാതെ

അച്യുതമ്മാമ എന്റെ പിന്നാലെ ബെഡ്റൂമിലേക്കു വന്നു. കക്ഷത്തിലുണ്ടായിരുന്ന പ്ലാസ്റ്റിക് പൊതി രണ്ടു കൈകൾകൊണ്ടും മുറുകെപ്പിടിച്ച് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു:

“മാധവാ, എനിക്ക് നിന്നോട് കുറച്ചു സംസാരിക്കാനുണ്ട്”

“എന്താ അച്യുതമ്മാമേ?”

“അങ്ങനെ പറയാൻ പറ്റില്ല മാധവാ. അതിന് കുറച്ചു സമയം - ഒരു രണ്ടുമണിക്കൂറെങ്കിലും വേണം.”

രണ്ടുമണിക്കൂർ, അതായത് നൂറ്റിയിരുപത് മിനിറ്റോ?!

ഭാര്യക്കോ കൊച്ചുമോനോ ദിവസത്തിന്റെ അധിപനായ എനിക്കുവേണ്ടി തന്നെയോ കണ്ടെത്താൻ സാധിക്കാത്ത സമയം. അസാധ്യമായതിന്റെ കനമില്ലാത്ത ചിരിയും ചിരിച്ച് അച്യുതമ്മാമയോട് ഞാനൊരു ലോഗ്യം പറഞ്ഞു:

“ആയ്ക്കോട്ടെ അച്യുതമ്മാമേ. ഏതായാലും ഇന്ന് പടിഞ്ഞാറ്റപ്പുരയിലേക്ക് മടങ്ങേണ്ട.”

“താമസിക്കാനൊന്നും എനിക്കു വഴു മാധവാ, തിരക്കില്ലാത്തപ്പോൾ ഞാൻ വരണ്ട്. ഏതായാലും കുറച്ചു സമയം എനിക്കു വേണം.”

എന്താണ് കാര്യമെന്ന് വീണ്ടും വീണ്ടും തിരക്കിയിട്ടും അച്യുതമ്മാമ ഇത്രയേ പറഞ്ഞുള്ളൂ. ബാല്യത്തിന് ഉത്സവമേറ്റിയ ആ മനുഷ്യൻ ചായ കുടിച്ചു തീരുംമുമ്പ് കമ്പനിവണ്ടിയുടെ ഹോണിൽ കുറുങ്ങി

എനിക്ക് ഓഫീസിലേക്കു പോകേണ്ടിയും വന്നു.

അച്യുതമ്മാമ ഉടനെ മടങ്ങിയ വിവരം വൈകുന്നേരത്തിന്റെ ഏതോ അടരിൽ ശോഭ രേഖപ്പെടുത്തിത്തന്നിരുന്നു. ഫയലുകൾക്കിടയിലെ വാലൻപുഴുപോലെ അതെന്റെ മനോമൂലയിൽ ചത്തുമലച്ചു. പിറ്റേന്നു കാലത്ത് കുളിമുറിയിൽ കടന്നപ്പോഴാണ് അച്യുതമ്മാമയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത പ്രജ്ഞയിൽ പ്രകാശം പാറ്റിയത്. അച്യുതമ്മാമ ഓർമ്മയില്ലാത്ത എനിക്ക് ബാല്യത്തിന്റെ സംരക്ഷകപ്രതീകം അച്യുതമ്മാമയായിരുന്നു. തോളിൽ കയറിയാൽ കുതിരയായി മാറുന്ന, ഉത്സവപ്പറമ്പിലെ അമിട്ടായി ചിരിക്കുന്ന, ഉത്രാടനാളിലെ നിറവായിത്തീരുന്ന അച്യുതമ്മാമ - അമ്മായി മരിച്ചതിനുശേഷം ജീവിതം സുഖകരമല്ലെന്നും പെൺമക്കളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർ തലതിരിഞ്ഞ വർഗമാണെന്നും അറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

പാവം. എന്തു കാര്യം സംസാരിക്കാനാണ് രണ്ടു മണിക്കൂർ ആവശ്യപ്പെട്ടതെന്ന പ്രശ്നോത്തരി തൊട്ടതും എന്റെ ചിന്ത വിച്ഛേദിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം ബെഡ്റൂമിലേക്ക് തലതോർത്തിക്കൊണ്ടു പ്രവേശിച്ച ഞാൻ ഫോണെന്ന ചെകുത്താനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങൾ അച്യുതമ്മാമയെക്കുറിച്ചല്ല, ഡോക്ടറെ കാണിക്കാൻ വൈകിയ മൂലവ്യാധിയെക്കുറിച്ചുപോലും സ്മരിക്കാൻ എനിക്ക് തരപ്പെട്ടില്ല.

ആ തിരയൊന്നടങ്ങി കിതപ്പുകൾ വലിയുമ്പോഴാണ് വെട്ടുകിളിപ്പറ്റം പോലെ ഓഡിറ്റേഴ്സ് കമ്പനിയിൽ ഇറച്ചുകയറിയത്. അന്ന് സന്ധ്യയായതും അച്യുതമ്മാമ അതാ വീണ്ടും. ഓഡിറ്റേഴ്സിനുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങൾ നോക്കാൻ ഏല്പിച്ചവരെ രഹസ്യമായി നിരീക്ഷിക്കാൻ പുറത്തിറങ്ങുകയായിരുന്നു ഞാൻ. അപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരവ്.

“ഓ! ഇരിക്കൂ അച്ഛനേ, എന്താണു പറയാനുള്ളത്? എന്തു കാര്യമായാലും നമുക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കാം.”

“വേണ്ട മാധവ, നീ എങ്ങോട്ടോ പുറപ്പെട്ടതല്ലേ? ഇതിന് കുറച്ചു സമയം വേണം. ഞാൻ പിന്നീടു വരാം.”

ശോഭ തുറന്നുപിടിച്ച ഉമ്മറവാതിൽ കടക്കാതെ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “അച്ഛനെ ഒന്നിനും കിട്ടില്ല, അച്ഛനെപ്പോലെ.”

ഹോംവർക്ക് ചെയ്യുകയായിരുന്ന കൊച്ചുമോൻ കക്ഷിചേർന്നു. “അതെന്തെ.”

പുകഞ്ഞ ശബ്ദത്താൽ ശോഭയുടെ വക്കാലത്തും സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടു. എന്റെ ജീവിതം എത്രത്തോളം എന്റെ കൈയിലല്ല എന്ന സത്യം ഗാഢമായി ഞാനറിഞ്ഞ നിമിഷമായിരുന്നു അത്.

പെട്ടെന്നൊരു സംശയം മനസ്സിൽ കുമിളയിട്ടു. പണത്തിന്റെ എന്തെങ്കിലും ആവശ്യത്തിനായിരിക്കുമോ അച്ഛനെപ്പോലെ വീണ്ടും വീണ്ടും വരുന്നത്? നേരെ ചൊവ്വേ ചോദിക്കാനുള്ള മടികൊണ്ടാണോ രാഗവിസ്ഫോരത്തിനു മുതിരുന്നത്? കുറച്ചേറെ നോട്ടുകൾ പേഴ്സിൽനിന്ന് വലിച്ചെടുത്ത് ഞാൻ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. അച്ഛനെപ്പോലെയുടെ സന്ദർശനത്തിന്റെ കച്ചവടം തീർക്കാൻ ഒരു ബ്രോക്കറുടെ ചാതുര്യത്തോടെ ഇടപെട്ടു. “അയ്യോ, എന്താത്?”

പണം ഞാൻ കീഴയിൽ തിരുകിക്കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണ് അദ്ദേഹം കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയത്. വൈദ്യുതാഘാതമേറ്റപ്പോലെ തെളിഞ്ഞുപോയ അച്ഛനെപ്പോലെ നോട്ടുകളെടുത്ത് പൂമുഖപ്പടിയിൽ വെച്ചു.

“നല്ല വിരോധാഭാസം. മാധവനോട് ഇങ്ങോട്ടു പണം വാങ്ങാനല്ല ഞാൻ വന്നത്.”

“പിന്നെ?”

കഴിഞ്ഞ തവണ കൊണ്ടുവന്ന അതേ പ്ലാസ്റ്റിക് പൊതി അദ്ദേഹം മാറിമാറി പിടിക്കുന്നുണ്ട്.

‘പിന്നെ’ എന്ന ചോദ്യം നാലുനിമിഷത്തേക്കു മാത്രമേ എന്റെ മനസ്സിൽ അവശേഷിച്ചുള്ളൂ. ഞങ്ങളുടെ കമ്പനി ഉൽപാദിപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക രാസവസ്തുവിന്റെ പ്രൊഡക്ഷൻകൂട്ടുന്ന കാര്യമാണ് കാറിൽ കയറിയ ഉടൻ ചിന്തിച്ചത്. ചില മാധ്യമങ്ങൾക്കലുകൾക്കായി ദുരുപയോഗപ്പെടുത്തുന്ന ആ സാധനത്തിനിപ്പോൾ നല്ല ഡിമാന്റാണ്. ഡിമാന്റിനൊത്ത് പ്രൊഡക്ഷൻ കൂട്ടാനുള്ള എന്തെങ്കിലും പോംവഴി കണ്ടെടുത്തേപറ്റൂ. പ്രൊഡക്ഷൻ യൂണിറ്റ് സി.ഇ.ഒ.വിന്റെ പണിയാണത്.

ഏറുന്ന ഡിമാന്റ്, എക്സൈസ് ക്ലിയറൻസ്, ഓഡിറ്റേഴ്സ് തുടങ്ങി വിവിധ പ്രശ്നങ്ങളിലൂടെ മുന്നേറുന്നതിനിടയ്ക്ക് വീണ്ടും അച്യുതമ്മാമ മൂന്നുതവണ വീട്ടിൽ വന്നുമടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം ഇനിയും താങ്ങാൻ കഴിയാതെ ഒടുവിൽ ഞാൻ അങ്ങേയറ്റത്തെ അവധി പറഞ്ഞു.

“ശരി, അച്യുതമ്മാമേ, അടുത്ത ഞായറാഴ്ച രാവിലെ വരു. ഞാൻ കാത്തിരിക്കാം. അച്യുതമ്മാമയ്ക്ക് വേണ്ടത്ര സംസാരിക്കാം.” ടൈം മാനേജ്മെന്റിന്റെ സൂത്രങ്ങളുപയോഗിച്ച് സമയം പരമാവധി കുറയ്ക്കാമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണ് മണിക്കൂറിന്റെ കണക്കൊന്നും ഏൽക്കാത്തത്. എന്തു ചെയ്യാം? പ്രവൃത്തിദിവസങ്ങളിലെ ഇരുപത്തിനാലിൽ കവിയുന്ന മണിക്കൂറുകളെല്ലാം ഞായറാഴ്ചത്തേക്കാണ് ഞാൻ നീക്കിവയ്ക്കാറുള്ളത്.

ഫോണില്ലാത്തതിടത്തുവെച്ച് അമ്മായുമായി സംസാരിക്കാമെന്നു കരുതി വീട്ടിലെ എപ്പോഴും അടച്ചിടാറുള്ള പിൻമുറി ഞാൻ തുറന്നു. പഴക്കുഗന്ധത്തിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ അച്ഛനെയും അമ്മയെയും പറ്റി ചിന്തിച്ചുപോയി. ശരിയാണ്. എത്രകാലമായി അവരെയെല്ലാം ഓർക്കാൻ ഒഴിവു കിട്ടിയിട്ട്? സ്മരണ എന്ന പരിചയക്കേടിലേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോഴാണു വല്ലാത്തൊരു സത്യം ബോധ്യപ്പെട്ടത്. പരമാവധി യൗവനാരംഭംവരെയുള്ള ചിത്രങ്ങൾ മാത്രമേ മനസ്സിന്റെ പുഴയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നുള്ളൂ. പിന്നീടങ്ങോട്ട് വരണ്ടു വറ്റിക്കിടക്കുന്ന തമസ്സിന്റെ തോടുകൾ മാത്രം.

പറഞ്ഞ സമയത്തുതന്നെ അച്യുതമ്മാമ വീട്ടിലെത്തി. മൊബൈൽഫോണുകൾ മൂന്നും ഞാൻ ഓഫാക്കിയിരുന്നു. ലാന്റ്ഫോണിലൂടെ വരുന്ന ബാധകളൊന്നും തീണ്ടിപ്പോകരുതെന്ന് ശോഭയെ ചട്ടവുമകെട്ടിയിരുന്നു. കുറേനേരം യാതൊന്നും സംസാരിക്കാതെ അച്യുതമ്മാമ എന്നിലേക്കുതന്നെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിമിരംമുടിയ കണ്ണുകളിൽ ആർദ്രമായൊരു ചന്ദ്രക്കല നനഞ്ഞുകുതിർന്നു. മരിച്ചുപോയ അമ്മയുടെ നാമംജപിക്കുന്ന മുഖത്തെ നന്നേ ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അച്യുതമ്മാമയുടെ ചുണ്ടുകൾ സ്പന്ദിച്ചു.

“മാധവ, ഇന്നെങ്കിലും നിന്നോടു സംസാരിക്കാൻ പറ്റിയില്ലെങ്കിൽ...”

അദ്ദേഹം പകുതിവച്ച് നിർത്തി. എല്ലാ തഞ്ചങ്ങളുമൊഴിവാക്കി, നിശ്ശബ്ദനായി, പ്രാണന്റെ നഗ്നതയിൽ ഞാനിരുന്നു. അച്യുതമ്മാമയുടെ കുഴിനഖം കുത്തിയ ചുണ്ടുവീരൽ നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അതിന്റെ തുമ്പുപിടിച്ചു ഞാൻ കൗതുകപ്പെട്ട ബാല്യത്തിന്റെ ഇളംവെയിലിലേക്കിറങ്ങവേ, കതകിൽ കഠിനമായ മുട്ട്. വാതിൽ തുറന്നതും ഏരിയാ ഡയറക്ടറടക്കം കമ്പനിയുടെ ബോസുമാരെല്ലാംകൂടി മുറിയിലേക്ക് ഇറച്ചുകയറി. ഫോണിൽ മെനക്കെട്ട് പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ നേരെ വീട്ടിലേക്ക് വന്നതാണവർ. ചില അടിയന്തരകാര്യങ്ങളുണ്ട്. ഉടൻ അവർക്കൊപ്പം പോകണം.

ഉഴറിപ്പോയ എനെന്നോക്കി അച്യുതമ്മാമ വെന്ത പുഞ്ചിരിയോടെ പറഞ്ഞു:

“മാധവൻ ഇറങ്ങിക്കോളൂ.”

ഗേറ്റ് കടക്കുന്നതിനു മുമ്പു തിരിഞ്ഞുനിന്ന് എന്റേതല്ലാത്ത ശബ്ദത്തിൽ ഞാൻ പുലമ്പി.

“അച്യുതമ്മാമേ, ഞാൻ വേഗം വരാം”

“നിനക്കതിന് ആവില്ല, മാധവ. ഞാൻ കാക്കുന്നില്ല.”

അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകൾ കയ്ച്ചു.

അച്യുതമ്മാമയ്ക്കുവേണ്ടി മാറ്റിവച്ച ഞായറാഴ്ചയുടെ ചിതയെരിയുന്ന നേരത്താണ് എനിക്കു മടങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞത്.

വീട്ടിലേക്ക് കാറ്റ് കയറ്റുമ്പോൾ വിൻഡ്സ്ക്രീൻ താഴ്ത്തിപ്പിച്ച് ഏതോ അപരിചിതൻ അച്യുതമ്മാമയുടെ കത്തും ആ പ്ലാസ്റ്റിക് പൊതിയും എനെന്ന ഏല്പിച്ചു. കത്ത് ഞാൻ തുറന്നു വായിച്ചു.

“മാധവ, ഇനിയൊരു മടക്കമുണ്ടാവില്ല. എങ്ങോട്ടെന്നു ചോദിക്കരുത്. പോകുന്നതിനു മുമ്പ് നിന്നോട് കഥകളെല്ലാം പറയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. സാധിച്ചില്ല. കവറിൽ രണ്ടുലക്ഷം ഉറപ്പികയുണ്ട്. തറവാട്ടുസ്വത്തിൽ നിനക്കും അമ്മയ്ക്കും തരാനുള്ള ഓഹരിയാണിത്.”

എൻട്രൻസ് എഴുതുന്ന കുട്ടി [കെ. പി. രാമനുണ്ണി]

“പിറേന്ന് കാലത്ത് കുളിമുറിയിൽ കടന്നപ്പോഴാണ് അച്യുതമ്മാമയെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത പ്രജ്ഞയിൽ പ്രകാശം പാറ്റിയത്.” അച്യുതമ്മാമയെക്കുറിച്ച് എന്തെല്ലാം ഓർമ്മകളാണ് കഥാനായകൻ പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്? കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

“നിനക്കതിന് ആവില്ല, മാധവ. ഞാൻ കാക്കുന്നില്ല.” അച്യുതമ്മാമ ഇങ്ങനെ പറയാൻ ഇടയായ സാഹചര്യമെന്താവും? കഥാസന്ദർഭങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് നിങ്ങളുടെ നിഗമനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.

“അച്ഛുതമ്മാമയ്യുവേണ്ടി മാറ്റിവെച്ച ഞായറാഴ്ചയുടെ ചിതയെറിയുന്ന നേരത്താണ് എനിക്ക് മടങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞത്.”

കഥയിലെ ഈ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥതലം കണ്ടെത്തി എഴുതുക. ഇതുപോലുള്ള കൂടുതൽ വാക്യങ്ങൾ കഥയിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തി വിശകലനം ചെയ്യുക.

- “ഒൻപതുമണിക്കൂ തുടങ്ങുന്ന കോൺഫറൻസിനുള്ള ഡാറ്റാ ഓഫീസിലെത്തുംമുമ്പ് ഞാൻ വിഴുങ്ങേണ്ടതുണ്ട്.”
- “ബാല്യത്തിന് ഉത്സവമേറ്റിയ ആ മനുഷ്യൻ ചായ കുടിച്ചുതീരുംമുമ്പ് കമ്പനിവണ്ടിയുടെ ഹോണിൽ കുരുങ്ങി എനിക്ക് ഓഫീസിലേക്കു പോകേണ്ടിയും വന്നു.”

സൂചനകൾ ശ്രദ്ധിച്ചല്ലോ? കഥാനായകന് കുടുംബബന്ധങ്ങൾ കാത്തുസൂക്ഷിക്കാൻ കഴിയാതെപോകുന്നുണ്ടോ? കഥ വിശകലനം ചെയ്ത് നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം സമർത്ഥിക്കുക.

- “എന്റെ ജീവിതം എത്രത്തോളം എന്റെ കൈയിലല്ല എന്ന സത്യം ഗാഢമായി ഞാനറിഞ്ഞ നിമിഷമായിരുന്നു അത്.”
- “പ്രവൃത്തിദിവസങ്ങളിലെ ഇരുപത്തിനാലിൽ കവിയുന്ന മണിക്കൂറുകളെല്ലാം ഞായറാഴ്ചത്തേക്കാണ് ഞാൻ നീക്കിവയ്ക്കാറുള്ളത്.”

തന്നിരിക്കുന്ന സൂചനകളും കഥയിലെ മറ്റു സന്ദർഭങ്ങളും സമകാലിക തൊഴിൽ മേഖലകളിലെ പ്രശ്നങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് ‘മാനസികോല്ലാസം പകരുന്നവയാകണം തൊഴിലിടങ്ങൾ’ എന്ന വിഷയത്തിൽ മുഖപ്രസംഗം തയ്യാറാക്കുക.

ശോഭ അച്ഛുതമ്മാമയ്ക്ക് ചായ കൊടുത്തു.
 അച്ഛുതമ്മാമയോട് ഞാൻ ലോഹ്യം പറഞ്ഞു.
 ഞാൻ അച്ഛുതമ്മാമയെ കണ്ടു.
 അച്ഛുതമ്മാമയുടെ ആവശ്യം എന്തായിരുന്നുവോ ആവോ?

അടിവരയിട്ട പദങ്ങൾ വാക്യത്തിന്റെ അർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന മാറ്റം എന്ത്? സമാനമായ വാക്യങ്ങൾ പാഠഭാഗത്തുനിന്നു കണ്ടെത്തി വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ അർത്ഥപൂർത്തീകരണത്തിൽ വഹിക്കുന്ന പങ്ക് കണ്ടെത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

തൊഴിൽമേഖലയിലെ തീക്ഷ്ണമായ മാനസികസംഘർഷങ്ങളാണല്ലോ ‘അച്ഛുതമ്മാമ’ എന്ന കഥയിലെ പ്രമേയം. ഈ പ്രമേയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഹ്രസ്വചലച്ചിത്രം നിർമ്മിക്കുക.

ഏതു ജീവിതചക്രത്തിലേറി നാം
വേഗമെത്തുവാനോടിക്കിതയ്ക്കുന്നു.

നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ ജോലിയും

അധികംപേരും ജോലിചെയ്യുന്നത് അതിനുള്ള ഇഷ്ടമോ താല്പര്യമോ കൊണ്ടല്ല. ഉപജീവനമാർഗത്തിന് അതു കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഉപജീവനത്തിനു പണമില്ലാതെ കഴിയില്ല. എന്നാൽ പണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമേ ജോലിചെയ്യൂ എന്ന വിചാരം ശരിയല്ല. അത്തരം മനോഭാവം വെച്ചുപുലർത്താൻ പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത് മനുഷ്യരുടെ നിലയിൽ നമ്മുടെ പ്രധാന ബാധ്യതയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിന് തുല്യമായിരിക്കും. അധ്വാനിക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്തവൻ ആഹാരത്തിനർഹനല്ല.

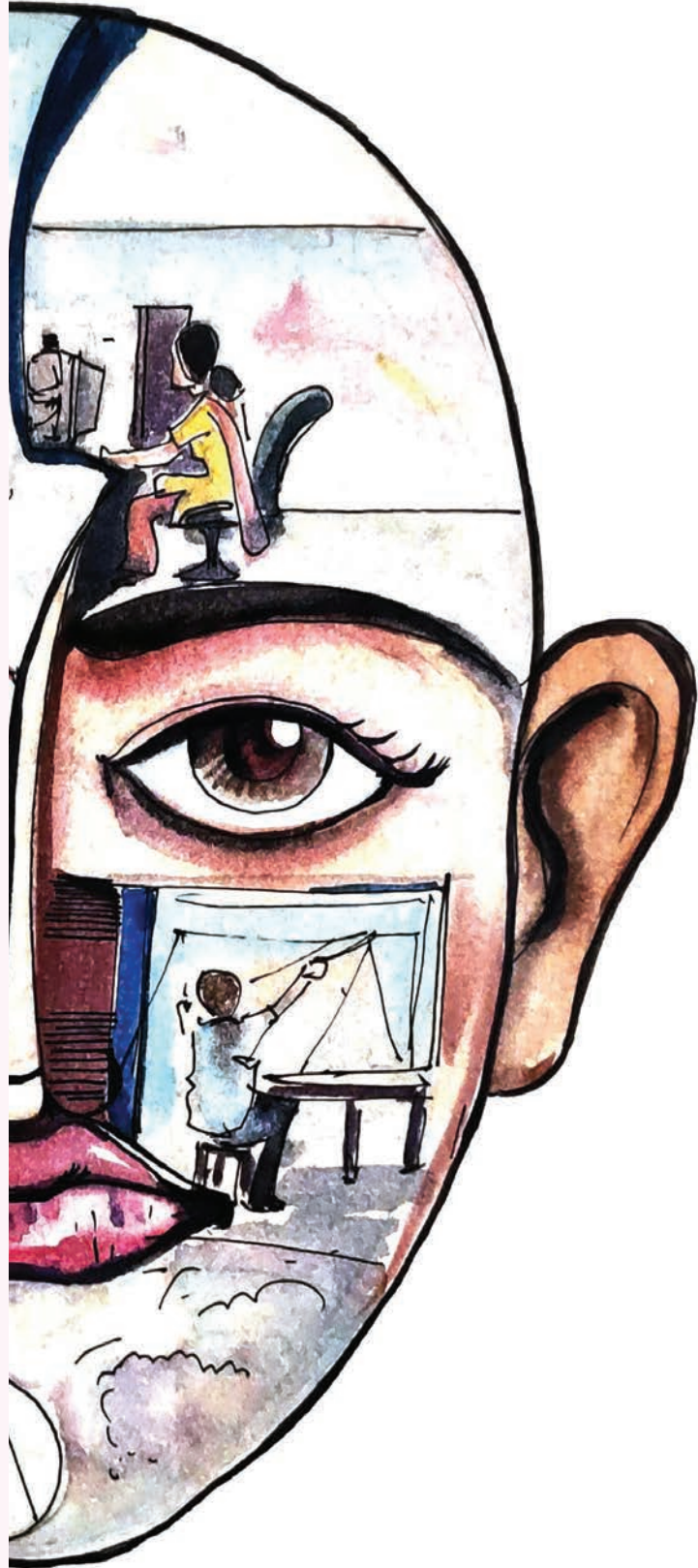
സമയം ഉപയോഗപ്പെടുത്താനുള്ള ഒരു വെറും മാർഗമായും ജോലിയെ കരുതിക്കൂടാത്തതാണ്. ജോലി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നമ്മൾ നമ്മുടെ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിന് മാറ്റം അന്തസ്സും അതു കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു.

ജോലിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു സാധിക്കാൻ

കഴിയും. 'എനിക്ക് ഇന്ന് നേടാൻ കഴിഞ്ഞു' എന്ന ചാരിതാർത്ഥ്യം ജോലി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് നമുക്കുണ്ടാവുന്നു. സമുദായത്തിന് നാം അതുവഴി ഉപയോഗപ്രദമായിത്തീരുന്നുവെന്ന ബോധവും നമ്മിലതുണ്ടാക്കും. ഇതിനു പുറമെ നിർമ്മാണാത്മകമായ നമ്മുടെ കഴിവുകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരവും ജോലി നൽകുന്നു.

“യാതൊരു ജോലിയും ചെയ്യാതെ വെറും സുഖലോലുപരായി കഴിയാൻ സാധിച്ചാൽ എന്തൊരു ഭാഗ്യമായിരിക്കും” എന്നു വിചാരിക്കുന്നവരുണ്ട്. അത് വിഡ്ഢിത്തമാണ്. മനസ്സിന് മടുപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ജീവിതം മാത്രമായിരിക്കുമത്. പ്രകൃതി നമുക്കു കനിഞ്ഞരുളിയ കഴിവുകൾ എന്തെങ്കിലും ജോലിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. നാം ജീവിക്കുന്ന സമുദായത്തിന് ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് എന്തൊരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും!

ശരിയായി ജോലിചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമേ ജീവിതത്തിൽ സുഖം അനുഭവിക്കാൻ കഴിയൂ. അധ്വാനത്തോടുള്ള വെറുപ്പ് അനുകരണീയമായ സ്വഭാവമല്ല. ലോകത്തിൽ വലിയ കാര്യങ്ങൾ നേടിയവരെല്ലാം അധ്വാനശീലരാണ്. ദിവസേന ചെയ്യേണ്ടുന്ന ജോലി ഒരു യന്ത്രത്തെപ്പോലെ അങ്ങനെ നിർവഹിച്ചുപോരുന്നതുകൊണ്ട് എന്തു മെച്ചമാണ് ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നതെന്ന് ചിലർ ചോദിക്കുമായിരിക്കും. എന്നാൽ അവരവരുടെ ജോലി ശരിയായി ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടാണ് സമുദായത്തിൽ സുഖവും സൗകര്യവും ഉണ്ടാവുന്നതെന്ന് നാം ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഓരോ ആപ്പീസിലും തൊഴിൽശാലകളിലും അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ തയ്യാറുള്ള ആളുകൾ ഉണ്ടാവുക കൊണ്ടാണ് സമുദായത്തിന്റെ ഒട്ടാകെയുള്ള സുഖവും സൗകര്യവും നിലനിർത്തിപ്പോരാൻ കഴിയുന്നത്.

നിങ്ങൾ എന്തു ജോലി എടുക്കുന്നവരായാലും ശരി, സകല കഴിവുകളും സാമർത്ഥ്യവും അതിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുക. അതിൽ നിന്നുളവാകുന്ന സന്തുഷ്ടി അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണ്. ലോകത്തിലെ വലിയ ചിന്തകരെല്ലാംതന്നെ - പ്ലാറ്റോവും അരിസ്റ്റോട്ടിലും മഹാത്മാഗാന്ധിയും ജവാഹർലാൽ നെഹ്റുവും - അധ്വാനത്തിനും പരിശ്രമശീലത്തിനും വലിയ വിലയാണ് കല്പിച്ചിട്ടുള്ളത്. ജോലി എത്ര നിസ്സാരമായതായാലും തരക്കേടില്ല അത് നിർവഹിക്കുന്ന രീതിയിലാണ്, അതിന് തന്റെ സർവകഴിവുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ മഹത്വം എന്നവർ ഉപദേശിക്കുന്നു.

നാം എല്ലാവരും മറ്റുള്ളവരുടെ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ്. അതുണ്ടാവണമെങ്കിൽ നമ്മുടെ കഴിവിനനുസരിച്ച് സമുദായത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കായി നാം വല്ലതും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ സർവകഴിവും ഉപയോഗിക്കാനുള്ള നിശ്ചയത്തോടുകൂടിവേണം ജോലിയെ സമീപിക്കുന്നത്. അത് മറ്റുള്ളവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന വിശ്വാസവും നമുക്കുണ്ടാവണം. ഒരു ലേഖനം എഴുതുന്നതായാലും ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നതായാലും തോട്ടപ്പണി എടുക്കുന്നതായാലും പ്രസംഗം ചെയ്യുന്നതായാലും എല്ലാറ്റിലും നിങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വം കാണണം. സംതൃപ്തിയുടെ അടിസ്ഥാനം അതാണ്. ജീവിതസാഹചര്യം നേടുന്നതിനുള്ള മാർഗവും അതുതന്നെ.

നാം മുന്നോട്ട്
[കെ. പി. കേശവമേനോൻ]

തൊഴിലും സാമൂഹികജീവിതവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എന്തെല്ലാം ആശയങ്ങളാണ് പാഠഭാഗത്തുള്ളത് ? കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

- “ഉപജീവനത്തിനു പണമില്ലാതെ കഴിയില്ല. എന്നാൽ പണത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമേ ജോലിചെയ്യൂ എന്ന വിചാരം ശരിയല്ല.”
- “നാം ജീവിക്കുന്ന സമുദായത്തിന് ഒരു പ്രകാരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെടുന്നത് എന്തൊരു അനുഗ്രഹമായിരിക്കും.”

തൊഴിലിനെക്കുറിച്ചുള്ള ലേഖകന്റെ ഈ അഭിപ്രായത്തോട് പ്രതികരിച്ച് കുറിപ്പ് തയ്യാറാക്കുക.

- "പണിചെയ്യാനുള്ള ശക്തിയും അതിനുള്ള ആഗ്രഹവുമുള്ള കാലത്തോളം മനുഷ്യൻ അത് ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങണം. ജീവിക്കുക എന്നതിന് അർഥം അധ്വാനിക്കുക എന്നതാണ്." [ജവാഹർലാൽ നെഹ്റു]
- "ജോലി ചെയ്യുന്നതിലൂടെ നമ്മൾ നമ്മുടെ കഴിവുകൾ വികസിപ്പിക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ വ്യക്തിപ്രഭാവത്തിന് മാറ്റം അന്തസ്സും അത് കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു" [കെ. പി. കേശവമേനോൻ]

മുകളിൽ നൽകിയ നിരീക്ഷണങ്ങളിലെ ആശയങ്ങൾ താരതമ്യം ചെയ്ത് ‘തൊഴിൽ-വ്യക്തിത്വവികാസത്തിന്’ എന്ന വിഷയത്തിൽ പാനൽചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.

“അധ്യാനിക്കാൻ തയ്യാറല്ലാത്തവൻ ആഹാരത്തിനർഹനല്ല.”
 ഈ വാക്യത്തെ ‘വിയർത്തവന്റെ വിശപ്പിന് സുഖമുണ്ട്’ എന്ന പഴഞ്ചൊല്ലുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി **വിശകലനം ചെയ്യുക**. അധ്യാനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കൂടുതൽ പഴഞ്ചൊല്ലുകൾ കണ്ടെത്തി **വ്യാഖ്യാനിക്കുക**.

- “നമ്മൾ എന്തു ജോലി എടുക്കുന്നവരായാലും ശരി, സകല കഴിവുകളും സാമർത്ഥ്യവും അതിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുക. അതിൽ നിന്നുളവാകുന്ന സന്തുഷ്ടി അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതാണ്.”
- “നാം ചെയ്യുന്ന തൊഴിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുമെന്ന വിശ്വാസവും നമുക്കുണ്ടാവണം.”

തന്നിരിക്കുന്ന സൂചനകളിലെ ആശയവും സമകാലികസാഹചര്യവും പരിഗണിച്ച് ‘തൊഴിലും സാമൂഹികപുരോഗതിയും’ എന്ന വിഷയത്തിൽ **പ്രഭാഷണം തയ്യാറാക്കി അവതരിപ്പിക്കുക**.

‘സുഖസൗകര്യങ്ങൾ’ എന്നാൽ സുഖവും സൗകര്യവും എന്നാണല്ലോ അർത്ഥം. ഇവിടെ ചേർത്തൊഴുതിയ രണ്ടു പദങ്ങൾക്കും തുല്യപ്രാധാന്യമാണുള്ളത്. ഇതുപോലുള്ള കൂടുതൽ പദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി **വിഗ്രഹിച്ചെഴുതുക**.

സമീപപ്രദേശങ്ങളിലെ വിവിധ തൊഴിൽമേഖലകളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തികളുമായി ‘തൊഴിലും സംതൃപ്തിയും’ എന്ന വിഷയത്തിൽ **അഭിമുഖം നടത്തുക**.

യൂണിറ്റിലെ രചനകളും താഴെ നൽകിയ സൂചകങ്ങളും സമകാലിക തൊഴിൽ മേഖലയിലെ പ്രശ്നങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്ത് ‘തൊഴിൽരംഗത്തെ പ്രതിസന്ധികളും അതിജീവനവും’ എന്ന വിഷയത്തിൽ **ലഘുലേഖ തയ്യാറാക്കുക**.

സൂചകങ്ങൾ

❖ തൊഴിൽമേഖലയിൽ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ	❖ ലിംഗനീതിയും തൊഴിലിടവും
❖ തൊഴിൽനിയമങ്ങൾ	❖ തൊഴിലിടങ്ങളിലെ ചൂഷണം
❖ തൊഴിലും മനോഭാവവും	❖ പരമ്പരാഗത തൊഴിൽരംഗം
❖	❖

അകളങ്കം	- കളങ്കമില്ലാത്ത
അഖണ്ഡം	- ഭിന്നിക്കാത്ത
അച്ചാരം	- ഉറപ്പിനായി മുൻകൂർ നൽകുന്ന പണം
അഞ്ചുക	- തോൽക്കുക, പതറുക, പേടിക്കുക, ലജ്ജിക്കുക
അടിയായാരം	- മുൻ ആധാരം, ഒരു പ്രമാണത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ രേഖ
അദ്രി	- പർവതം
അധൃഷ്യത	- ജയിച്ചുകൂടാത്ത, കീഴടക്കാനാവാത്ത, തോൽപ്പിക്കാനാവാത്ത
അന്തമറ്റ	- അവസാനമില്ലാത്ത
അപചയം	- നാശം, താഴ്ച
അപരതലം	- മറ്റൊരുതലം, പിൻവശം
അപശങ്കം	- ശങ്കകൂടാതെ, സംശയം കൂടാതെ
അഭിവൃദ്ധി	- വളർച്ച
അമ്മമഹി	- അമ്മയാകുന്ന ഭൂമി
അരപ്രൈസ്	- തിണ്ണ
അരുണാംശു	- ചുവന്ന രശ്മി
അർഥിക്കുക	- അപേക്ഷിക്കുക
അല്ലൽ	- ദുഃഖം
ആർദ്രത	- അലിവ്
ആലേഖനം	- എഴുത്ത്, രേഖ
ആവാസം	- പാർപ്പിടം, വീട്
ആശു	- പെട്ടെന്ന്
ആന്ധ്യം	- മുഖം
ഇച്ഛ	- ആഗ്രഹം
ഉന്മിഷ്ഠത്ത്	- തുറന്ന, പ്രകാശിച്ച
ഉന്മുഖം	- മേൽപ്പോട്ട് നോക്കുന്ന, ഉയർത്തപ്പെട്ട മുഖത്തോടെ
ഉപജീവനം	- ജീവിക്കാൻ ആവശ്യമായത്
ഊട്ടുക	- ഭക്ഷണം കഴിപ്പിക്കുക
ഊരുചുറ്റൽ	- നാടുചുറ്റൽ
ഒത്താശ	- താങ്ങു, ആനുകൂല്യം നൽകൽ
ഓതി	- പറഞ്ഞു
കരപുടം	- കൈക്കുമ്പിൾ
കാതൽ	- കരുത്ത്, ഉൾക്കെട്ടി

കാമ്യം	-	ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക കാര്യം
കിടാത്തി	-	മകൾ
കുതുകം	-	ഉത്സാഹം
കുരുത്ത	-	രൂപംകൊണ്ട
കോമളാംഗി	-	സുന്ദരി
കൗതുകം	-	ജിജ്ഞാസ, ആകാംക്ഷ
ഖണ്ഡിക	-	പരസ്പരബന്ധമുള്ള വാക്യങ്ങൾ ചേർന്നുള്ള ഒരു ഗദ്യഭാഗം
ഗതകാലം	-	കഴിഞ്ഞകാലം
ഗംബൂട്ടുകൾ	-	നീണ്ട റബ്ബർബൂട്ട്
ഗാഢം	-	തീവ്രമായ, ദൃഢമായ
ഗിരിശൃംഗം	-	കൊടുമുടി
ഗ്രാസം	-	വിഴുങ്ങൽ
ചാതുര്യം	-	സാമർത്ഥ്യം
ചാരിതാർത്ഥ്യം	-	സംതൃപ്തി
ചാരു	-	മനോഹരം
ചിരന്തനബന്ധു	-	വളരെക്കാലമായി നിലനിൽക്കുന്ന ബന്ധു
ചുർ	-	ഗന്ധം
ചെന്തണ്ടലർ	-	ചെന്താമര
ചെന്നളിനം	-	ചെന്താമര
ചൊല്ലെഴും	-	പ്രശസ്തമായ
ചോരിവാ	-	ചെഞ്ചുണ്ട്
ജാഗരുകം	-	ഉണർച്ചയുള്ള, ജാഗ്രതയുള്ള
ജാലം	-	കൂട്ടം
ജീർണ്ണത	-	പഴക്കം
ജീവിതവ്യം	-	ജീവിക്കാനുള്ള കഴിവ്
തന്ദ്രി	-	സുന്ദരി
തരസാ	-	വേഗത്തിൽ
തരിശുനിലം	-	കൃഷിചെയ്യാത്ത നിലം
തിമിരം	-	അന്ധത
തുച്ഛൻ	-	നിസ്സാരൻ
തുമ	-	ഭംഗി
തെല്ലി	-	അല്പം
ദേവദൂന്ദി	-	ദേവന്മാരുടെ വാദ്യോപകരണം
നിർധാരണം	-	നിശ്ചയം, തെളിവ്, നിർണ്ണയിക്കൽ, നിശ്ചയിക്കൽ
പട്ടയം	-	ആധാരം, ഉടമസ്ഥതയുടെ അടയാളം
പാരം	-	വളരെ

പുരം	-	കൂട്ടം
പേജ്	-	പറച്ചിൽ
പ്രച്ഛന്നം	-	മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന, ഗൂഢമായ
പ്രജ്ഞ	-	ബുദ്ധി
പ്രഭാവം	-	മഹത്വം
പ്രശാന്തി	-	ശാന്തത, സമാധാനം
പ്രാതികൂല്യം	-	പ്രതികൂലത, എതിരായത്
പ്രാരംഭം	-	തുടക്കം
ഫോർസെപ്പ്	-	ചവണ (ശസ്ത്രക്രിയാ ഉപകരണം)
ബാധ	-	ഉപദ്രവം
ഭഗിനി	-	സഹോദരി
മർത്യൻ	-	മനുഷ്യൻ
മഴുവേറ്റടിയുക	-	മുറിഞ്ഞുവീഴുക
മുദുഹാസം	-	പുഞ്ചിരി
രവം	-	ശബ്ദം
വന്ധ്യ	-	ഫലമില്ലാത്ത
വറുതി	-	ക്ഷാമം
വാഴ്ത്ത	-	സ്തുതി
വികർഷണം	-	വലിച്ചുകുറ്റൽ
വിച്ഛേദം	-	തടസ്സം
വിരോധാഭാസം	-	വിരോധംപോലെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നുന്നത്
വിലക്ഷനായ	-	വിശേഷഭാവങ്ങൾ ഒന്നുമില്ലാതെയുള്ള ആൾ
വിളംബരം	-	പരസ്യം
വിസ്താരിതം	-	അദ്ഭുതംകൊണ്ട് വികസിച്ച
വീര്യം	-	ബലം
വ്യഥ	-	ദുഃഖം
വ്യാധി	-	രോഗം
സംക്രമണം	-	കടക്കൽ
സന്തർപ്പണം	-	തൃപ്തിപ്പെടുത്തൽ, ഉന്മേഷപ്പെടുത്തൽ
സന്ദിഗ്ധം	-	കുഴങ്ങിയ, സംശയമുള്ള
സാന്ത്വ്യം	-	സമാനമായിത്തീരൽ, ഒന്നായിത്തീരൽ
സാഹസികം	-	വീണ്ടുവിചാരമില്ലാതെ പ്രവർത്തിക്കുക
സുകൃതം	-	പുണ്യം
സ്റ്റരണം	-	തിളങ്ങൽ, പ്രകാശം
ഹാരം	-	മുത്തുമാല

ഭാരതത്തിന്റെ ഭരണഘടന

ഭാഗം IV ക്

മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ

51 ക. മൗലിക കർത്തവ്യങ്ങൾ - താഴെപ്പറയുന്നവ ഭാരതത്തിലെ ഓരോ പൗരന്റെയും കർത്തവ്യം ആയിരിക്കുന്നതാണ് :

- (ക) ഭരണഘടനയെ അനുസരിക്കുകയും അതിന്റെ ആദർശങ്ങളെയും സ്ഥാപനങ്ങളെയും ദേശീയപതാകയെയും ദേശീയഗാനത്തെയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ഖ) സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള നമ്മുടെ ദേശീയസമരത്തിന് പ്രചോദനം നൽകിയ മഹനീയാദർശങ്ങളെ പരിപോഷിപ്പിക്കുകയും പിൻതുടരുകയും ചെയ്യുക;
- (ഗ) ഭാരതത്തിന്റെ പരമാധികാരവും ഐക്യവും അഖണ്ഡതയും നിലനിർത്തുകയും സംരക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ഘ) രാജ്യത്തെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയും ദേശീയസേവനം അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ങ) മതപരവും ഭാഷാപരവും പ്രാദേശികവും വിഭാഗീയവുമായ വൈവിധ്യങ്ങൾക്കതീതമായി ഭാരതത്തിലെ എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കുമിടയിൽ, സൗഹാർദ്ദവും പൊതുവായ സാഹോദര്യമനോഭാവവും പുലർത്തുക, സ്ത്രീകളുടെ അന്തസ്സിന് കുറവു വരുത്തുന്ന ആചാരങ്ങൾ പരിത്യജിക്കുക;
- (ച) നമ്മുടെ സമ്മിശ്രസംസ്കാരത്തിന്റെ സമ്പന്നമായ പാരമ്പര്യത്തെ വിലമതിക്കുകയും നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുക;
- (ഛ) വനങ്ങളും തടാകങ്ങളും നദികളും വന്യജീവികളും ഉൾപ്പെടുന്ന പ്രകൃത്യാ ഉള്ള പരിസ്ഥിതി സംരക്ഷിക്കുകയും അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും, ജീവികളോട് കാരൂണ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ജ) ശാസ്ത്രീയമായ കാഴ്ചപ്പാടും മാനവികതയും, അന്വേഷണത്തിനും പരിഷ്കരണത്തിനും ഉള്ള മനോഭാവവും വികസിപ്പിക്കുക;
- (ട) പൊതുസ്വത്ത് പരിരക്ഷിക്കുകയും ശപഥം ചെയ്ത് അക്രമം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക;
- (ഠ) രാഷ്ട്രം യത്നത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയുടെയും ഉന്നതതലങ്ങളിലേക്ക് നിരന്തരം ഉയരത്തക്കവണ്ണം വ്യക്തിപരവും കൂട്ടായതുമായ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും ഉൽകൃഷ്ടതയ്ക്കുവേണ്ടി അധ്വാനിക്കുക;
- (ഡ) ആറിനും പതിനാലിനും ഇടയ്ക്ക് പ്രായമുള്ള തന്റെ കുട്ടിക്കോ തന്റെ സംരക്ഷണയിലുള്ള കുട്ടികൾക്കോ, അതതു സംഗതി പോലെ, മാതാപിതാക്കളോ രക്ഷാകർത്താവോ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള അവസരങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുക.

കുട്ടികളുടെ അവകാശങ്ങൾ

പ്രിയമുള്ള കുട്ടികളേ,

നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങളെന്തെല്ലാമെന്ന് അറിയേണ്ടതില്ലേ? അവകാശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് നിങ്ങളുടെ പങ്കാളിത്തം, സംരക്ഷണം, സാമൂഹികനീതി എന്നിവ ഉറപ്പാക്കാൻ പ്രേരണയും പ്രചോദനവും നൽകും. നിങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു കമ്മീഷൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ എന്നാണ് അതിന്റെ പേര്. എന്തെല്ലാമാണ് നിങ്ങൾക്കുള്ള അവകാശങ്ങൾ എന്നു നോക്കാം.

• സംസാരത്തിനും ആശയപ്രകടനത്തിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം • ജീവന്റെയും വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സംരക്ഷണം • അതിജീവനത്തിനും പൂർണ്ണവികാസത്തിനുമുള്ള അവകാശം • ജാതി-മത-വർഗ-വർണ്ണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി ബഹുമാനിക്കപ്പെടാനും അംഗീകരിക്കപ്പെടാനുമുള്ള അവകാശം • മാനസികവും ശാരീരികവും ലൈംഗികവുമായ പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള സംരക്ഷണത്തിനും പരിചരണത്തിനുമുള്ള അവകാശം • പങ്കാളിത്തത്തിനുള്ള അവകാശം • ബാലവേലയിൽനിന്നും ആപൽക്കരമായ ജോലികളിൽനിന്നുമുള്ള മോചനം • ശൈശവവിവാഹത്തിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം • സ്വന്തം സംസ്കാരം അറിയുന്നതിനും അതനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്നതിനുമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം	• അവഗണനകളിൽനിന്നുള്ള സംരക്ഷണം • സൗജന്യവും നിർബന്ധിതവുമായ വിദ്യാഭ്യാസ അവകാശം • കളിക്കാനും പഠിക്കാനുമുള്ള അവകാശം • സ്നേഹവും സുരക്ഷയും നൽകുന്ന കുടുംബവും സമൂഹവും ലഭ്യമാകാനുള്ള അവകാശം

നിങ്ങളുടെ ചില ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ

- സ്കൂൾ, പൊതുസംവിധാനങ്ങൾ എന്നിവ നശിപ്പിക്കാതെ സംരക്ഷിക്കുക.
- സ്കൂളിലും പഠനപ്രവർത്തനങ്ങളിലും കൃത്യനിഷ്ഠ പാലിക്കുക.
- സ്കൂൾ അധികാരികളെയും അധ്യാപകരെയും മാതാപിതാക്കളെയും സഹപാഠികളെയും ബഹുമാനിക്കുകയും അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക.
- ജാതി-മത-വർഗ-വർണ്ണ ചിന്തകൾക്കതീതമായി മറ്റുള്ളവരെ ബഹുമാനിക്കാനും അംഗീകരിക്കാനും സന്നദ്ധരാവുക.

ബന്ധപ്പെടേണ്ട വിലാസം:
കേരള സംസ്ഥാന ബാലാവകാശസംരക്ഷണ കമ്മീഷൻ
 ശ്രീ ഗണേഷ്, റ്റി.സി. 14/2036, വാൻറോസ് ജംങ്ഷൻ,
 കേരള യൂണിവേഴ്സിറ്റി പി.ഒ, തിരുവനന്തപുരം - 34
 ഫോൺ 0471 - 2326603
 ഇ- മെയിൽ childrights.cpcr@kerala.gov.in, rte.cpcr@kerala.gov.in
 വെബ്സൈറ്റ് : www.kescpcr.kerala.gov.in

ചൈൽഡ് ഹെൽപ്പ് ലൈൻ - 1098, ക്രൈം സ്റ്റോപ്പർ - 1090, നിർഭയ - 1800 425 1400
 കേരള പൊലീസ് ഹെൽപ്പ് ലൈൻ - 0471 - 3243000/44000/45000

online **R.T.E Monitoring** : www.nireekshana.org.in